

ffp

JUNI/JULI-80

INNHold:

Om den tidligere DS-formannens syn på høyrefaren i partiet	s. 2
SKs kamp mot økonomisme	s. 5
Om SKs uttalelse, men mest om ex-DS-formannens kommentarer til denne	s. 7
DS-formannen har brukt fraksjonelle metoder for å få dagsavisa nedlagt!	s. 8
Ex-DS-formannen - vennligst svar nå!	s.11
S. og H. med tvilsomme prinsipper	s.13
Til debatten om PUs vedtak om fraksjonisme	s.16
Det er politiske skillelinjer det dreier seg om!	s.19
To sett regler, ett for SKAU og ett for andre?	s.21
Replikk til Svein H.	s.22
"Prinsippprogrammet - det er farlig det!"	s.23
Oskar og Olaf sprer økonomisme	s.24
Svar til kamerat Olaf	s.25
Kritikk av sentrismen	s.26
Faglig-Olaf med feilaktig kritikk	s.28
Svar til Arne J	s.32
Hvem vil slåss for Klassekampen?	s.33
Om dagsavis, grovheter, Gramsci o.fl.	s.34
Fagligavdeling kritiserer SK	s.36
Kommentartil kamerat K	s.38
Vedtak fra partiavdelinger	s.39
Fra FFP-red.	s.40

OM DEN TIDLIGERE DS-FORMANNENS SYN PÅ HØYREFAREN I PARTIET

Den tidligere DS-formannen har produsert en "kritikk" av SKs uttalelse om høyrefaren i partiet. Denne artikkelen gir en god anledning til å se nærmere på kameratens metode og den gir i det minste en antydning om kameratens egne politiske linjer.

kritikken av sk for "mangler ved analyse"

Den tidligere DS-formannen gjør et stort nummer av at SK på bakgrunnen av uttalelsen om situasjonen i partiet "virker ensidige", er "lite konkrete og presise". er "udialektiske" osv.

Kameraten tar ikke sjøl klart stilling til hva som er hovedfaren i partiet: høyre eller "venstre". Han sier bl.a. at han "mangler dokumentasjon", når det gjelder høyreavvik i synet på sosialimperialismen. Den eneste formen for høyre i fagligpolitikken er "SK-AUs manglende prioritering". Han har ikke "møtt standpunkt" om å avskaffe "sentral ledelse av diskusjoner i partiet" og heller ikke krav om rett til fraksjoner- ing.

Dette er noen av blomstene i den buketten kameraten presenterer som "kritikk av krise-analyse til SK". Vanlig logikk skulle tilsi at der er umulig å trekke noen entydig konklusjon på det nåværende tidspunktet om hva som er hovedfaren i partiet.

Dette hevder kameraten i slutten av april. I slutten av mai hevder imidlertid kameraten følgende skråsikre konklusjon på avdelingsmøter i Oslo: "Jeg er enig i at hovedfaren nå er høyre. Men det er SK som har ansvaret og som har gått i spissen for å utvikle alle høyrefeila. Vedtaket av de nye høyretesene er et forsøk på å stemple partimedlemmene og gi dem skylda, for å hindre kritikk mot SK".

Noen få uker seinere kan kameraten trekke en skråsikker konklusjon. Nå er det ikke lenger et spørsmål om "mangende dokumentasjon" eller "manglende materiale".

Det han i mai framstilte som "endel spontane spørsmål", har nå blitt ei "sikker analyse" for hans del. Da må det være på sin plass å spørre: Hva slags nytt materiale bygger kameraten på, som gjør at han nå i motsetning til i mai/FFP) kan trekke entydige konklusjoner om situasjonen i partiet? Noe sånt materiale har ikke kameraten lagt fram til dags dato.

Hensikten med denne uviten-skapelige og tåket diskusjonen er etter mitt syn klar. Kameraten har ett sentralt siktemål: kamp mot SK. Han hiver seg på ethvert standpunkt for å få med flest mulig i denne kampen. Enhver kritikk, ethvert synspunkt blir forsøkt utnyttet for å verve støtte til denne kampen.

om høyretendenser i partiet

La oss se litt på realiteter når det gjelder høyrestrømninger i partiet. Materialet er omfattende. Men av plasshensyn, kan jeg her bare nevne endel stikkordsmessig.

demokratisk sentralisme. I landsmøtediskusjonen har det kommet opp forslag om å innføre fraksjonsfrihet, til å avskaffe forbudet mot å spre anti-kommunistiske standpunkter utad, osv. Den tidligere DS-formannen har sjøl (FFP/februar) gått inn for at SK ikke skal ha rett til å lede store partidiskusjoner, ha rett til å bestemme hva partiet skal konsentrere seg om osv. Den tidligere DS-formannen har gått inn for at styremedlemmer ikke skal forpliktes av vedtak, men kunne handle etter eget hue.

Summen av alle disse forslaga, ville bety om de blei vedtatt, at den demokratiske sentralismen blei avskaffa i partiet.

Alt dette representerer et stort høyreavvik. At f.eks. den tidligere DS-formannen erklærer seg som "tilhenger av den demokratiske sentralismen", endrer ikke en tøddel på dette.

Sovjet - krigsfaren.

I partikampen har det blitt hevdet at partiet gjør for mye med Sovjet og krigsfaren (Jfr. f.eks. FFP/mai). I massebevegelsen har det vært en utstrakt tendens til å gå mot at spørsmålet om Sovjet reises. En rekke steder deltok partiet i 8.marsdemonstrasjoner med feilaktige Afghanistan-paroler, andre høyreorienterte internasjonale paroler, eller ikke noe paroler mot Sovjet i det hele tatt.

SK har helt riktig kritisert dette, og støtta det flertallet i partiet som har gått inn for bra paroler.

Høyre i fagligpolitikken.

Det faglige arbeidet og dagskampen på arbeidsplassene er viktig. SKAU har også hatt et dårlig grep om dette arbeidet. Men det kan sjølsagt ikke forhindre nødvendig kritikk av høyre i fagligpolitikken.

I Røde Fane har det blitt fremma synspunkt som overvurderer resultatene av den økonomiske kampen. (Oskar/RF- 1/80). Det framstilles her nærmest som sosialismen gror ut av den økonomiske kampen, mens den politiske kampen og nødvendigheten av væpna revolusjon skyves tilside.

Et annet eksempel er den prinsipplause behandlingen av statsoppgjøret, som kom til uttrykk i en leder i KK i vår.

Det må også rettes søkelys på det kommunistiske arbeidet på arbeidsplassene. Om vi f.eks. tar propagandaen, er det et faktum at spredninga av KK på arbeidsplassene er dårlig.

Den skandaløst dårlige spredninga av KKs tariff-flak, i Oslo, må også sees i denne sammenheng.

Høyreavvik i forhold til kommunistisk teori.

Det finns tendenser i partiet som vil stryke Stalin som klassiker, som setter spørsmålstegn ved nødvendigheten av væpna revolusjon og som angriper prinsippet om partiets ledende rolle under sosialismen.

Det ekstreme uttrykket for disse tendensene finnes i artikkelen til "reka" (TF/juni). Her fordømmes alle erfaringer fra alle sosialistiske land som i hovedsak negative. Videre forkastes den leninistiske organisasjonsteorien og den demokratiske sentralismen.

Alt dette representerer angrep på grunnleggende prinsipper i marxismen-leninismen, og ikke saker "vi trur er marxisme-leninisme", som den tidligere DS-formannen påstår.

At nevnte kamerat sjøl har erklært seg enig i hovedsak med artikkelen til "reka", tar jeg som et illustrerende eksempel på hvorfor han har problemer med å oppdage konkrete høyrestrømninger i partiet.

teorien om at det er farlig å si sannheten

Jeg har stikkordsmessig nevnt noen eksempler på høyrestrømninger i partiet. Det finns et omfattende materiale som kan dokumentere disse, og andre eksempler på disse strømningene. Argumentet om at "vi har ikke materiale", kan ikke aksepteres som noen innvending mot SKs vedtak.

Den tidligere DS-formannen prøver seg på en annen vri, nemlig at SK-vedtaket "stempler" og "setter hatter" på partimedlemmene. Dette er en forvrenging av uttalelsen. Den navngir ikke en eneste person, eller noe organ i partiet. Derimot slår den uttrykkelig fast følgende:

"SK understreker at dette er mindretallsstrømninger i partiet. Kamerater som har slike synspunkter er ærlige revolusjonære. SK vil løse motsigelsene med dem ikke ved å fordømme dem, men ved kameratslig diskusjon med dem for å overbevise dem om at de tar feil".

SK har ikke gått inn på årsakene til og ansvaret for høyreavviket i partiet nå. Dette må undersøkes og diskuteres nøyerø-

Men dette kan sjølsagt ikke forhindre SK fra å påvise alvorlige feilaktige tendenser i partiet, som kan dokumenteres med ubestridelige fakta.

Hvis ikke SK skulle gjøre dette, og spesielt på grunnlag av den tidligere DS-formannens innvendinger, så ville SK måtte slutte seg til en teori om at det er farlig og skadelig å si sannheten i partiet.

den tidligere ds-formannens politiske linjer må på bordet !

På bakgrunn av den diskusjonen vi har hatt til nå, og alle de krumspringa den tidligere DS-formannen har prestert i debatten, må vi nå kreve at han legger fram klare alternative, politiske linjer.

- Hva slags vedtekter vil han ha? Hvilke forslag som er reist støtter han, hvilke avviser han og hvorfor?

- Hvordan stiller han seg til konklusjonene i "reka"-brevet?

- hvordan stiller han seg til det nye prinsipp-programutkastet.

Spesielt viktig er hva han er uenig i, og hvordan alternativene bør formuleres.

- Hvordan vil han beskrive situasjonen i partiet? Spesielt bør vi få en helhetlig kritikk, med konkrete alternativer til den beretninga SK nå sender ut. Dette bør vi kunne kreve av et SK-medlem.

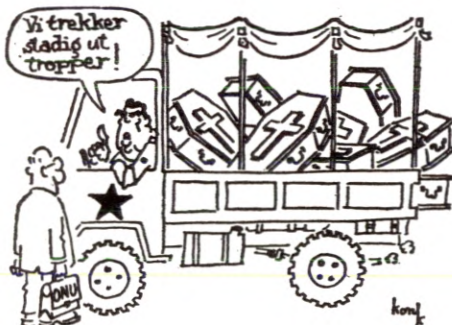
Om den tidligere DS-formannen er villigtil å formulere seg klart i denne politiske debatten, vil han gjøre det adskillig lettere for partimedlemmene og i siste instans landsmøtet, til å bedømme hva som er rett og galt.

På dette grunnlaget kan vi avklare hva slags linjer partiet skal følge.

Kameratslig hilsen og godsommer!

Bjørn T

Bresjnevs Afghanistan

SKs KAMP MOT ØKONOMISME

Partiledelsen har utformet en oppsummering av diskusjonen i partiet som peker på økonomisme og høyreavvik som hovedfarene i partiet nå. Denne vurderinga må vel bety en ny baut på den stadige zig-zag-kursen til partiet de siste åra: Kanonen dreies mot høyre og venstreavvik anses ikke lenger som noe problem av betydning.

Denne oppsummeringa er svært tankevekkende og fortjener kommen tar. For det første er det riktig at det finnes mye høyretendenser. Allerede for ett år siden var det mulig å slå fast at høyreavvik var sannsynlig dersom tendensen fikk fortsette. Likevel er det et faktum at partiledelsen ikke på noe punkt har advart imot en slik fare. Tvert om er det min mening at SK på mange måter har bidratt til og forsterket høyrevinden. Viktige bidrag her er for eks. statsstøttelinja, opphaussinga av RV-resultatet ved valget og RV-politikken etterpå, Ø-bok med krav om oppgjør med "dogmatismen" uten konkretisering av hvilke dogmer det var snakk om, den stille aksepteringa av at folk rant ut av de faglige avdelingene, nedprioriteringa av det faglige arbeidet, den seine og svært forbeholdne kritikken av Kina, utkastet til prinsippprogram.

Jeg ser det slik at det er partiledelsen sjøl som har vært hovedkrafta bak utviklinga av en høyrevind i partiet gjennom disse og andre tiltak. De mer ekstreme høyreutslaga (av typen: med med Stalin, vekk med demokratiske sentralisme, lovfesta flerpartisystem under sosialismen, osv) er biprodukter - det er vanskelig å tenke seg uten hovedkrafta. Det er denne ledelsen som nå, uten å oppsummere sin egen rolle som pådriver for høyrevinden, skal lede kamp mot høyreavvik! Det skal bli en interessant kampanje, trur jeg.

Her ser jeg også et problem til: Det er min mening at linja til partiledelsen ikke er entydig

og bare høyre. Det finns endel venstrefeil også, som er gamle og har fått overvintre. Tydeligst er det i den interne linja der for eks. PU-vedtaket om DS-formannens "fraksjonisme" og SKAU-vedtaket om "leninismen" er trauste eksempler på "gammeldags" venstre.

Men andre ord tror jeg at den ideologiske forvirringa i ledelsen pr. i dag ikke står langt tilbake for den som rår i partiet som helhet, der mørket gjør alle katter grå. Ikke fanger de mus heller.

økonomisme

Den såkalte økonomismen har jeg større vansker med å se som noe stort problem. Det finns slike tendenser i partiet, antydninger i "Oskar"s Røde Fane-artikkel om dagskampen, i utkastet til prinsippprogram (som Mc påviser)... Men jeg ser dette som et mye mindre problem enn sekterismen, neglisjeringa av det faglige arbeidet, mangelen på slagkraftig innsats for massenes dagsinteresser, mangelen på reelt frontarbeid på de fleste felter.

Det finns sikkert noen folk som tilber den spontane bevegelsen og nedvurderer det kommunistiske arbeidet, men det er vanskelig å se at de utgjør noe stort problem. Det at det rår en viss uvilje blant partikamerater mot skrivebordspolitikk og subjektivistiske initiativ og utspill kan ikke fortolkes som at det rår en generell uvilje mot kommunistisk politikk i partiet.

Tvert om synes jeg det er et stort problem at vi ennå er kommet kort med å integrere den kommunistiske arbeidsplasskaderen virkelig tett med massene. Vi vinner endel verv og tillit fordi mange av våre folk gjør en bra jobb som uredde talsmenn. Men problemet viser seg tydelig når disse folkene fote finner det vanskelig å forene sitt faglige arbeid med partilivet. Enda viktigere er de fortsatt svært store vanskene med

å verve og holde på arbeidere som medlemmer av partiet. Vi har trøbbel med å presentere en kommunistisk politikk i en form og stil folk liker og identifiserer seg med. Vi har enda større vansker med å legge opp et kommunistisk partiliv i industriavdelingene som nyvervete arbeidere finner seg til rette med og syns passer for dem.

Dette er store problemer, og jeg har slett ikke løsningen på dem. Men det er all grunn til å minne om dem når vi gratulerer oss med mange nye faglige verv og endel seire. For sannheten er at vi ennå bare såvidt har foten innafor døra i industrien, og løser vi ikke problemet med virkelig å gro røtter og rekruttere der for partiet blir vår innflytelse dømt til å være et kortvarig fenomen. Og hvis vi ikke i dag stiller problemet på dagsordenen og anerkjenner det som stort, men istedet er sjøltilfredse med noen verv og stiller på dagsorden en kamp mot "økonomisme" i partikaderen, da taler alt for at vi vil mislykkes.

partidiskusjonen

er igangsatt av SK. Og bra er det. Denne diskusjonen er SK presset til å sette på dagsordenen, og det skjer ledsaget av ivrige understrekninger av ledelsens suverene fullmakt til å bestemme hva, når og hvor lenge det skal diskuteres. Temaet og formålet for diskusjonen er derimot ikke klargjort - selv om dette uten tvil også er ledelsens fullmakt. I stedet er det antydning endel momenter i meldinga fra SKAU - samla tyder de på enslags kampanje mot økonomisme, for "leninistisk" parti modell og mot DS-formannens påståtte fraksjonisme. Om dette blir temaet er vi vitne til en vellykt avsporing av debatten som starta med utgangspunkt i partikrisa.

En forstandig diskusjon måtte heller hatt som utgangspunkt å undersøke årsakene til at vi på mange måter er kommet i uføret og hatt som mål å streke opp linjer for å komme ut av det: Hvordan gro røtter blant arbeidsfolk, hvordan forme en politikk som har

appell hos dem, hva slags parti og hva slags partiliv trenger vi? Skal vi komme noen vei må vi ikke sette stramme rammer for debatten og vi må prøve å se endel tid framover. Allær minst duger det at ledelsen i utgangspunktet prøver å kriminalisere synspunkt de liker dårlig. Et godt motto for SKAU å legge seg på minne er:

Den som svinger med øksa her vil miste den på egne tær
- om ikke på det som verre er!

to linjer?

Endel kamerater har lest debattinnlegg og streva med å prøve å finne ut hva "som er de to linjene" i denne debatten. Mitt inntrykk er at de fleste av dem har mislykkes i å få noe klart bilde av "to linjer". Og jeg trur tilmed at det er ganske naturlig siden det ikke etter min mening dreier seg om to linjer, men om mange. Jeg synes det kommer flere linjer fra ledelsen i ulike innlegg, fra organer og enkeltpersoner. Og det kommer såvisst svært ulike linjer fra de øvrige deltakerne i debatten. Det gjør det umulig raskt og greit å oppsummere "hvilke linjer som står i mot hverandre." At situasjonen er såpass uklar stiller krav til oss, men er ikke noen ulykke. Det hadde neppe vært noe gode med to klare fløyer med hver sin fasttømra politiske plattform - da hadde vi virkelig stått svært nær en alvorlig sprekk. I stedet for å etterlyse to linjer trur jeg det nytter bedre om vi prøver å stille hovedspørsmål og viktige skjøringspunkter for diskusjonen.

S... til ulvene?

Tilslutt har jeg lyst til å ta opp en spesiell sak. I siste FFP publiseres det en sjølkritikk På S... fremmet overfor DS før jul. I dette dokumentet bekreftes etter mitt skjønn endel kritikk jeg har reist. Det er bra at det publiseres sjøl om det jo opplagt ikke opprinnelig har vært meningen. Det som forunder meg noe er at dokumentet, bortsett fra noen innledende betraktninger,

tar opp feil S personlig har begått. I pkt. 3 i sjølkritikken presiserer PS at "jeg har valgt å unnlate å kommentere eventuelle feil som andre SKAU-medlemmer måtte ha gjort i forhold til DS. Det får eventuelt bli deres sak å ta opp." Samtidig framstilles denne sjølkritikken som "SKAUs" sjølkritikk (bl.a. av Finn S i samme nummer). Det sies ikke om andre SKAU-medlemmer eller SKAU som kollektiv har kommet med ytterligere sjølkritikk. Jeg synes dette lukter litt av å henge fram en person til ulvene og dekke de andre og det kollektive ansvaret bak det. Det

lukter rent ut sagt litt formannsskifte av det. Rent bortsett fra at S neppe fortjener å henges ut som spesielt ille så fortjener ikke SKAU å slippe så lett.

Til Sigurd A. og Erik Hø som skriver om "Henry Bø's konkurssbo" i dagsavisdebatten i forrige nr., vil jeg si: Innlegget deres er slagkraftigere enn dagsavis-forsvaret hittil har vært, og det bringer en del fakta. Jeg har lyst til å tenke mer på saka før jeg mener mer om den igjen. Jeg blir vel neppe mer konkurs av det?

Henry B.

OM SKs UTTALELSE, MEN MEST OM EX-DS-FORMANNs KOMMENTARER TIL DENNE

SK har nå kommet med en vurdering av situasjonen i partiet, en kraftig kritikk av SKAU, forslag til hvordan den nåværende diskusjonen skal føres, m.m. Denne uttalelsen synes jeg danner et godt utgangspunkt for den videre debatten. Ut fra de erfaringene jeg sjøl har, synes jeg denne i alle hovedsak peker på de viktigste problemene og feil som er gjort. Jeg er uenig i en del som jeg i noen grad vil komme tilbake til nedafor. For ordens skyld vil jeg si at jeg hører til desom har problemer med å "svelge" fraksjonismevedtaket mot eks-DS-formannen på bakgrunn av de opplysninger som er gitt.

ex-ds-formannens ensidighet m.m.

Men det som virkerlig får meg til å reagere ved å skrive til FFP (for første gang) er eks-DS-formannens kommentarer i mainnummeret. Jeg mener han her legger opp til en partikamp for og imot SK/SKAU som det ikke er grunnlag for. Dette gjør han ved å legge ensidig vekt på den delen av uttalelsen som gjelder høyre-avviket (uttalelsen har tross alt tre hovedkapitler til), tolke det SK sier negativt eller på en forvrengt måte og ved å skjule sitt

eget standpunkt. Noen eksempler:

1) Han sier at formen er antagonistisk og at hvis han skulle lagd et SK-vedtak for å splitte ville det sett likedan ut. Dette mener jeg er rørr. I del 1 og 4 av SK-uttalelsen reises det alvorlig kritikk av SKAU. Dette er en kritikk som kommen den kritikken mange kamerater har reist tidligere langt i møte. Dette ser jeg som et grunnlag som kan danne utgangspunkt for enhet for en del av den kritikken av hvordan demokratiet og SKAU har fungert i visse saker. Dette synes jeg er et svært viktig og korrekt utspill fra SK. Dette overser eks. DS-formannen helt. Hvorfor?

SK sier at de kameratene som representerer de alvorlige høyretendensene i partiet er "ærlige revolusjonære". Er dette antagonistisk form kamerat DS-formann?

2) Etter hva jeg kan skjønne er eks-DS-formannen grunnleggende uenig i at disse høyretendensene er den alvorligste faren i partiet nå. Dette er et greit standpunkt, men da synes jeg det må være et minstekrav at han påpeker hva han mener er den største faren. Som tidligere formann i Oslo synes jeg også han bør komme med en vur-

dering av om dette stemmer med forholdene i Oslo. Dette ville hjelpe meg som medlem i Oslo til å være med på en konkret diskusjon om dette. Med hans lite konkrete debattmåte, hvor han til dels skjuler sine egne standpunkter, mener jeg han i virkeligheten hindrer og tåkelegger den politiske diskusjonen.

om de enkelte tesene

Til tese 1: Jeg er enig i at denne tesen burde vært nærmere konkretisert (hvilke prinsipper tenker SK på), men Jeg har vondt for å skjønne hva eks-DS-formannen egentlig mener. Mener han at hovedfaren er vakling mellom høyre og "venstre"?, da må han forklare meg dette nærmere.

Til tese 2: Eks-DS-formannen kaller her SKs vurdering som henholdsvis "fordømmelse" og "angrep" på kvinnekadre. Det finns ikke noe grunnlag for en slik karakteristikk hvis det da ikke er slik at en sjøl ønsker å lage antagonistiske motsigelser. SK gir derimot uttrykk for at en vil skape enhet med disse ved å løse disse motsigelsene på en ok måte. Eks-DS-formannen sier derimot tidligere at kamerater med slike synspunkter bør gå ut av partiet!! Hva er dette for en måte å løse motsigelser på?

Til tese 5: Eks-DS-formannen kommer her med den freidige påstanden at han går ut fra at SK "fortegner ønske om et sterkere demokrati osv". Han har lov til å være uenig i denne tesen og det kan absolutt diskuteres om det er en tendens i partiet til å undertrykke demokratiet. Men da må han si dette og ikke si at SK bruker tesen om høyreavviket i den demokratiske sentralismen (som jeg mener helt opplagt eksisterer) til å fortelge og dermed undertrykke denne andre tendensen. Jeg spør meg sjøl: Har ikke eks-DS-formannen det minste tillit til SK?

Av plasshensyn skal jeg ikke plage folk med å kommentere andre av eks-DS-formannens teser. Men generelt vil jeg si at jeg synes

han trekker alt SK sier etter hårene. I virkeligheten er han vel ikke enig i en eneste av høyretesene, og mener vel derfor at SK er fullstendig på jordet.

Dette mener jeg det er viktig at han forteller oss nå. Jeg veit hva SK mener. SKAU har blitt kritisert av SK (bl.a. for å ha en lite demokratisk stil) og SKAU har gjort en del sjølkritikk. Her synes jeg det er muligheter for enhet og for å få løst problemene. Forholdet til eks-DS-formannen synes jeg er verre. Nå må han fortelle oss hva han mener er hovedproblemet i partiet og hvordan han mener dette skal løses! Ønsker han at hele SK må kastes? Ser han noen mulighet for å enes på noen spørsmål? Han må snart legge fram en vurdering av sitt arbeid i Oslo slik at medlemmene kan få et grunnlag å vurdere bakgrunnen for motsigelsen hans med SKAU/SK. Av å lese mellom linjene i det han hittil har skrevet har jeg inntrykk av at han har bestemte politiske oppfatninger - nå må han stå fram med disse.

"E"

DS FORMANNEN HAR BRUKT FRAKSJONELLE METODER FOR Å FÅ DAGS AVISA NEDLAGT!

AV KK-ANSVARLIG I DS

Da PU-vedtaket med kritikken av tidligere DS-formann ble lagt fram for DS, vedtok DS å ta PU-vedtaket til etterretning, og at DS ikke kunnet stilling til de enkelte påstandene og konklusjonene ut fra det materialet som ble lagt fram.

I FFF/april sier Svein H og Asbjørn S at dette DS vedtaket "i klartekst" innebærer at DS er ganske splitta i vurderinga av denne saka.

Det er riktig at det er svært ulike oppfatninger i DS om PU-vedtaket. SH/AS mener PUs kritikk

er "feilaktig og skadelig, et alvorlig anslag mot partidemokratiet misbruk av vedtektene som bare kan fungere oppløsende og splittende".

Andre vil i hovedsak forsvare PU-vedtaket punkt for punkt.

Ingen av disse syna hadde flertall på DS-møtet. Flertallet mente derimot at det ikke var mulig å ta stilling på møtet til påstandene og konklusjonene i PU-vedtaket.

Sjøl mener jeg at PU-vedtaket har åpenbare feil og svakheter, og at flere av punktene som konkluderer med at DS-formannen har drevet fraksjonisme ikke holder. Jeg er altså enig i mye av kritikken til SH/AS sin kritikk av PU-vedtaket, og jeg er enig i at framgangsmåten har vært kritikkverdig.

Men jeg mener også at det kan dokumenteres at tidligere DS-formannen har brukt fraksjonelle metoder for å fremme sine standpunkter i partiet, og at det er riktig at han blir kritisert for det.

DS-FORMANNEN HAR BRUKT FRAKSJONELLE METODER FOR Å STYRKE MOTSTANDEN I SK MOT Å FORTSETTE MED DAGSAVISA:

Helt fra SK la fram den miserabile økonomiske situasjonen høsten-78 har det vært uenighet om avisas framtid på alle plan i partiet. I mai ble det klart at vi måtte ta i mot statsstøtte om konkurransen skulle unngås. Etter at det ble bestemt at vi skulle søke statsstøtte, hevdet motstandere av dagsavisa at partiet uansett ikke hadde krefter til å gi ut Klassekampen som dagsavis, eller at avisarbeidet krevde mer enn hva det ga tilbake i politisk vinning.

Når ds-formann ble mot fortsatt dagsavis, om han har endra standpunkt en eller flere ganger, eller om han har endra begrunnelse for å være mot fortsatt dagsavis er fullstendig uinteressant når det gjelder spørsmålet om fraksjonisme. Det samme gjelder spørsmålet om standpunktene hans har vært riktige eller gærne. Det

som teller er hvordan en fremmer standpunktene sine i partiet.

Jeg mener det er nødvendig å ta putgangspunkt i en del uomtvistelige fakta:

I mai/juni fatta en landskonferanse vedtak om at Klassekampen skulle gjøre bruk av retten til å motta statsstøtte.

I august sender SKAU ut "rapport om arbeidet med å løse de alvorlige problemene i partiøkonomien" som bilag til TF. I denne rapporten legger SKAU fram regnskap for 1978 og driftsresultatet for 1.halvår 1979. Driftsunderskuddet i 78 var på 3.5 millioner. Første halvår 1979 var dette redusert til 0.5 millioner uten statsstøtte. For partibedriftene som helhet er underskuddet redusert fra 4.7 millioner til 0.2 millioner. SKAU legger fram sitt syn på framtida til avisa:

"Vi tror at KK med statsstøtte vil gå i balanse (andre halvår -79). Men det forutsetter at partidistriktene gjør som Oslo og får mer driv på vervekampanja."

"Nå kan vi se at det er innafør vår rekkevidde å berge dagsavisa og rette opp partiøkonomien. Da må alle distrikter gjøre som Oslo for å drive fram vervekampanja."

I løpet av sommeren hadde Oslo verva langt flere abonnenter enn gjennomsnittet i resten av landet. Dette arbeidet ble leda av Svein H. Samtidig med rapporten fra SKAU fikk medlemmene i Oslo FFP som inneholdt en artikkel av DS-formannen. I artikkelen legger han fram resultatene av en undersøkelse gjort "i et lite antall" avdelinger, som viser at 20% av medlemmene har KK som hovedoppgave. Han gjør oppmerksom på at tallet er høyere enn det "avisekspertene" opererer med. På side 10 (FFP-august) skriver han videre:

"Det er uenighet om hvor mye krefter avisarbeidet krever og enda større usikkerhet om hva den vil kreve i framtida. Det er også usikkerhet om hvordan avisa virker inn på det lokale arbeidet. - forholdet mellom hjelpen avdelingene får internt og eksternt gjennom avisa, og det det koster for å gi folk til redaksjonen, distribusjonen, trykkeri, og ved lokale bud, verving, løssalg og innsamling. Jeg mangler vitenskapelig materi-

ale, og vil være glad for å bli motbevist, men tror følgende: - at avisa som dagsavis tar mer av avdelingas krefter enn det den får tilbake. At den er en av mange oppgaver fra sentralt. At denne belastninga må reduseres. At om oppgavene sentralt fra ses enkeltvis, er avisa den som veier tyngst. Under kampanjerhar den tatt mye arbeidskapasitet fra Oslo-partiet. Denne kapasitet ville for eks. betydd framgang i stedet for tilbakegang i dagskampen om den var prioritert dit.

Jeg vil at vi skaffer oss data som så nøyaktig som mulig bekrefter eller avkrefter mi tru. Så vil jeg at vi fastslår hva metoder dagsavisa skal drives videre med, og hva de vil koste avdelingene. På grunnlag av dette kan vi bestemme om vi skal ha dagsavisa eller ei. Krever den fortsatt ressurser i den størrelsesorden jeg påstår, er ikke partiet sterkt nok til å gi ut avis så mange dager i uka. "

Altså måneder før kampanjen for å redde dagsavisa skal avsluttes presenteres medlemmene i Oslo for to motsatte syn. Fra SKAU oppsummeres den økonomiske situasjonen som viser at målsettinga med kampanja: å få avisas driftsbudsjett i balanse er innen rekkevidde. SKAU oppfordrer til innsats i innspurten av kampanja og skryter av Oslo for insatsen i vervekampanja i løpet av sommeren. Fra DS får de artikkelen fra DS-formannen som ikke tar opp og vurderer økonomien, men som tar opp spørsmålet om avisa bør nedlegges uansett, fordi partiet bruker for mye krefter på avisarbeid.

Jeg mener det var feilaktig og skadelig for innspurten at DSAU lot disse synspunktene fra DS-formannen bli sendt ut i august, men det var ikke fraksjonisme.

Seinere samme måned hadde PU møte. Av det overstående går det fram at to motsatte syn var representert. Vedtaket som blei fatta med DS-formannens stemme, påla SKAU å gjøre omfattende økonomiske og organisatoriske undersøkelser for at SK på dette grunnlaget skulle kunne fatte

endelig vedtak om KKS framtid. Dette vedtaket ble ikke gjort kjent for DS.

Dette vedtaket strir verken med DS-formannens synspunkter i FFP eller SKAUs syn i TF-bilaget. Det var et vedtak som tok sikte på å løse motsetningene i SK som var begrunna i ulike oppfatninger av den økonomiske og organisatoriske situasjonen for avisa.

Kort tid etter PU-møtet fatta DS med stort flertall vedtak om KKS framtid:

"På grunnlag av foreliggende opplysninger om abonnementsfall, økonomi (innsamlinga) og kaderinvesteringa i Klassekampen, mener DS det ser ut til at dagsavisa ikke kan fortsette."

Jeg mener at DS-formannens framgangsmåte før og under dette møtet var fraksjonell. Dette vil jeg underbygge med noen nye opplysninger:

1) I DS finnes det kamerater som over lengre tid har jobbet med KK som hovedoppgave. Det er de kameratene som DS-formannen i august-FFP kaller KK-ekspertene. Disse kameratene (meg sjøl inkludert) ble varslet om at KK bare skulle opp som et kort rapportpunkt. DS-formannen visste at vi satt inne med opplysninger både om kaderdisponeringa og økonomien. På møtet protesterte vi mot at det ble fatta vedtak om avisas framtid, da dette ikke var forberedt. Vi hadde i lengre tid krevd en diskusjon om den politiske betydninga av dagsavisa, da vi mente at det langt fra var enighet om det i DS. DS hadde ikke hatt noen slik diskusjon til da.

2) DS-medlemmene hadde ikke fått noe forberedelsesmateriale til møte. Flere kamerater klagde på at SK ikke ga noen opplysninger. Flere hadde ikke lest rapporten fra SKAU, og opplysningene i denne ble overhodet ikke vurdert av de som gikk inn for forslaget.

3) Da jeg la fram opplysninger fra rapporten og nevnte statstøttens betydning, sa DS-formannen at etter det han visste var det ikke sikkert vi fikk statsstøtte.

4) Det nye materialet som ble lagt

fram på møtet, og som ledelsen i DS vurderte som overbevisende fakta for at avisa ikke kunne klare seg var en rapport fra Svein H. som viste at abonnemeststallet ikke hadde økt i løpet av sommeren til tross for en vellykka vervekampanje. Våre opplysninger om at dette skyldtes tidspunktet (stort frafall i juli pga forfall i ferietiden) og at det nesten ikke ble drevet fornyingsarbeid, ble ikke tatt hensyn til. Vi la fram forslag om at det ikke skulle fattes vedtak om avisas framtid på møtet, og la ved protokollen en krass kritikk av ledelsen i DS for uansvarlighet, som kunne invitere DS til å fatte et slikt vedtak på så spinkelt grunnlag. Videre at det forelå opplysninger om KK som ikke var blitt lagt fram for DS, og at forberedelsene av møtet hadde gjort det umulig for oss som var uenig i vedtaket å legge fram dette materialet systematisk. Som dere forstår ble motsetningene ganske krasse på møtet.

På dette møtet visste sjøl sagt ikke vi at DS-formannen hadde vært med på å vedta i PU at det trengtes omfattende organisatoriske og økonomiske undersøkelser før SK kunne ta stilling til framtida til dagsavisa. Hvorfor satt han på hele møtet og holdt tett om dette vedtaket? Hvorfor sa han ikke at det trengtes mer materiale for å ta stilling? Hvorfor foreslo ikke DS-formannen at materialet til Svein H. ble oversendt SKAU i tråd med vedtaket i PU?

Jeg har hørt en forklaring som ikke holder. På det tidspunktet var det en hemmelighet for DS at

formannen var SK-medlem, men det røper overhodet ikke DS-formannens SK-medlemskap at han kjenner til et vedtak av denne typen. I egen-skap av DS-formann er det helt rimelig å kjenne slike vedtak.

Den eneste rimelig forklaringa er at det var viktig å få gjennom et slikt vedtak i landets største partidistrikt, før saken skulle opp på SK-plenum. Om flere partidistrikter kom med lignende vedtak ville det være tungtveiende argumenter overfor SK-plenum, eksempler fra den siste tida, bl.a. vedtaket om å utsette landsmøtet ble begrunna med vedtaka fra de største partidistriktene. En ide om at vedtak i DS ikke er så farlig for DS bestemmer jo ikke likevel, det holder bare ikke.

Når en tar i betraktning gjennomføringa og DS-formannens rolle på DS-møtet mener jeg det er belagt at han har brukt fraksjonelle metoder.

I artikkel i FFP/april påpeker SH/AS helt korrekt en feil i PU-vedtaket. Det var ikke DS-formann, men Svein H. som la fram materialet om KK på møtet. Dette endrer imidlertid ikke på hvem som kan kritiseres for fraksjonisme. Det var DS-formannen og ikke Svein H. som hadde vært med på å fatte vedtak i PU.

DS-formannen sjøl har ennå ikke kommentert kritikken av han når det gjelder KK. Jeg vil be DS-formannen om å gjøre det, og også svare på den kritikken jeg har reist her.

Truls B.
KK-ansvarlig i DS

EX DS FORMANNEN, VENNLIGST SVAR NÅ!

I mainnummeret av FFP sier ex-DS-formannen at han ikke vil bruke sin spalteplass til å imøtegå kritikken av han selv, og ber om unnskyldning for dette. Ærlig talt, nå kan det ikke fortsette lenger. Etter flere måneders debatt om saka er det snart på tide

at vi får svar på kritikken. Jeg vil vite DS-formannens syn på følgende:

Hvordan kan det ha seg at du ikke innser at det er galt å gå bak ryggen på resten av partiledelsen og gjøre vedtak som direkte

strider mot dem du har vært med på i SK? - Vedtaket i Oslo DS om at "Dagsavisa ikke kan fortsette" var et slikt vedtak på det aktuelle tidspunkt. I SK stemte du for at avgjørelsen måtte vente pga at spørsmålet om statsstøtte (og størrelsen) måtte avklares først. Det skulle seinere vise seg at statsstøtta faktisk kom og at den var stor (3 mill kr. inkl. annonser). Dersom vedtaket i Oslo DS hadde fått gjennomslag i resten av partiet ville vel dagsavisa blitt nedlagt på et feilaktig økonomisk grunnlag.

Men hvordan kunne du gjøre vedtak mot bedre vitende og til og med mot et forslag som var identisk med ditt tidligere vedtak i partiledelsen? - For å opprettholde ditt hemmelige SK-medlemskap kunne du jo bare ha sagt at SKAU har informert deg om at det for tida foregår avgjørelse under søkels, og at det derfor ikke bør fattes noe vedtak før disse er sluttført.

For det andre. Når en leser ditt innlegg i FFP januar kan en få inntrykk av at du mener at galskapen har tatt overhånd i partiledelsen. Mener du virkelig det?

Åpenbart var det feil hos partiledelsen i behandlingen av prinsippprogrammet og landsmøteforberedelsene ellers, men du var jo med på det sjøl? Dersom det hadde vært Pål S. som hadde signert ditt innlegg i januar FFP ville ingen kunnet ta han på alvor. Men du benyttet deg derimot av din mulighet som hemmelig SK-medlem til åpent å angripe vedtak du sjøl har vært med på i SK. Hva slags still er dette, er ikke dette å dolke andre i ryggen og å framheve seg sjøl? Om du nå innså for dine kolleger i SK at utkastet til prinsippprogram var uegna til utsendelse, kunne du ikke ha tatt det opp med resten av SK? Prøvde du dette?

Dessuten er det ett faktum at SKAU og DSAU hadde hatt felles møter for å løse problemene dem i mellom. Her ble det lagt fram en begynnende sjølkritikk fra Pål S. sin side. En sjølkritikk som DSAU etter sigende har uttrykt

seg positivt om. (Hvor blir det forresten av DS sin sjølkritikk?) Det blevedtatt oppfølgingsmøter for å løse problemene. Så kommer ex-DS-formannens januarartikkel som beskylder partiledelsen for å true partiets enhet. Synes du virkeelig det er rart at Pål S. blir forbanna på deg etter dette?

HENRY P. -SAKA.

Ex-DS-formannen innrømmer at flertallet i DSAU mente at artikkelen til HB var vedtektsstridig (pga skjellsordstilen) og skulle returneres til omskrivning. I stedet for å følge flertallets vilje preserer ex-DS-formannen å gå til HB og fremlegge sitt personlige syn, dette er etter min mening et klart brudd på vedtektene. Eller er det slik at en formann skal ha særretter som gjør at han kan opptre på tvers av den kollektive ledelsens vilje? Må ikke også en formann underordne seg flertallet?

På spørsmål på en formanns-konferanse i april svarte ex-DS-formannen at for det første anså han ikke at han hadde forbrudt seg, mot vedtektene, og for det andre var han uenig i partiets vedtekter fordi de sidestilte fraksjonisme med partimedlemmer med fraksjonisme med folk utenfor partiet. Mitt spørsmål er nå: Mener du at din uenighet med vedtektene gir deg rett til å bryte dem?

Til slutt vil jeg siat dette ikke bare er et spørsmål om para-grafrytteri. Det kommer tider da vi skal være nødt til å stole mer på verandere enn nå. En slik tillit må være basert på at en kan snakke åpent ut om politiske uoverenstemmelser, og at en plikter å komme fram med sitt syn i de organer en er valgt til. Buskagitasjon og fraksjonisme kan ikke forekomme i et parti som kjemper. Det vil bare føre til splittelse. En ting er å begå feil. en annen ting er å gjenta grove brudd på vedtektene og så nekte å kommentere kritikken. Jeg håper du innser konsekvensene av enslik praksis. Det er mye å kritisere partiledelsen for, men

det fritar ikke andre å svare for feil som de sjøl har gjort. GEIR

SC OG H. MED TVILSOMME PRINSIPPER

Sc og I er medlemmer av distriktsstyret i Oslo. De mener at tidligere DS-formannen ikke har begått feil som rammes av partiets vedtekter for fraksjonisme. De vil at partiledelsen skal trekke tilbake kritikken sin i PU-vedtaket. De mener at vedtaket er "misbruk av vedtektene som bare kan fungere oppløsende og splittende".

ER KRITIKKEN AV EX-DS-FORMANNEN BERETTIGTA?

1. Prinsippprogrammet. ex-DS-formannen sitter på SK møte med det første framlegget foran seg. Han er i likhet med de andre ikke enig i alt som står der. Han kunne ønske at det var kortere m. m. Dette var han ikke aliene om å mene. Likefullt stemmer han for at det skal sendes ut. Han stemmer for hovedlinjene i forslaget, for at framlegget er brukbart nok til å starte diskusjonen i partiet. Kort tid etter erklærer ex-DS-formann at "tendenser" som "det svære omfanget på prinsipp-programmet" er en "trussel mot enheten i partiet".

H. og Sc mener at dette ikke er noe å bråke for, fordi utkastet var for langt. La oss se på dette.

TRUER PRINSIPP-PROGRAMMET ENHETEN?

La oss si at H., Sc og eks-DS-formannen har rett: Lengden på forslaget til prinsipp-program truer virkelig partiets enhet. (Trass i at det er adskillig kortere enn det programmet som gjelder for partiet i dag). La oss si at SK-møtet og eks-DS-formannen gjorde feil når de beslutta at det kunne sendes ut. Vil dette gjøre kritikken av eks-DS-formannen uberettigta? Sjølsagt ikke. Eks-DS-formannen skulle

gått til SK-ledelsen, erklært at han mente at vedtaket var feil, be om å få saka opp på neste plenum i SK eller be om å få innkalt et nytt plenum så raskt som mulig. Dersom alt dette blei avvist, skulle han bedt om å få lov til å legge fram en kritikk av framlegget som sa at det virka splittende, i partiet. I tillegg til å kritisere SK for dette vedtaket burde han også gjort sjølkritikk for den måten han tidligere hadde handla på i denne saka.

H. og Sc skriver: "Kjerna i dette punktet er så vidt vi kan skjønne at DS-formannen i SK har stemt for å sende ut disse dokumentene, også har han drista seg til å kritisere dem i partidebatten seinere". Nei, kamerater. Dette er slett ikke "kjerna". SK-medlemmene blei stilt fritt til å diskutere det de var politisk uenige i i programmet. "kjerna" er at han på ett tidspunkt stemte for at framlegget kunne danne grunnlag for en meningsfull debatt, og etterpå erklærer at det å sende det ut truer enheten i partiet.

FLISESPIKKERI?

Er dette paragrafrytteri, flisespikkeri, et forsøk på å diskutere andre ting enn det saka gjelder, som Sc og H. uttrykker det? Nei! Den som ønsker et enhetlig og slagkraftig parti kan ikke stille seg utafor eller likegyldige i en sann sak. Dersom ikke medlemmene i partiledelsen nøye følger reglene i vedtektene som bl.a. sier at mindratall skal underordne seg flertall og lavere organer skal underordne seg høyere, vil partiet gå under. Er dette å male fanden på veggen?

Jeg skal gå igjennom et par eksempler på hvordan jeg mener

eks-DS-formannens handling i SK med å skjule uenighet, stemme for og seinere snakke mot, er svært skadelig.

La oss tenke oss at SK drøfter de retningslinjene det er riktig å ha for sikkerheten i partiet. Kamerat Grete i SK har ansvaret for å sette linjene gjennom i hele partiet. Hun er for eks. usikker, men stemmer for, men når hun er på møter med distriktsstyrer over hele landet går hun sterkt ut mot sikkerhetslinjene og sier at de legger partiet helt åpent for klassifiseringen og videre at det er reaksjonært å gjennomføre dem.

Dette vil skape kaos i partiet på dette området. Noen deler av landet vil følge de sentrale retningslinjene, andre deler vil i det minste bli svært usikre på hva de skal gjøre, når de på den ene siden mottar et skriftlig direktiv fra SK mens de på den andre siden mottar muntlig motpropaganda fra den kameraten som skulle være SKs representant med oppgave å få satt SKs vilje ut i livet. Alle ser klart at kameraten skulle lagt fram uenigheten eller tvilen sin i SK. Dersom tvilen først meldte seg etterpå, skulle hun sjølsagt reise den i SK så raskt som mulig. Men å legge fram sine egne synspunkter mot et fatta vedtak på denne måten, stille sine personlige meninger over SK-flertallets vedtak, kan sjølsagt ikke tolereres i en organisasjon som må handle enhetlig.

Denne saka blir enda klarere dersom vi ser på forholdet mellom partiet og folk utafor partiet. La oss tenke oss at SK f.eks. diskuterer valgtaktikken for 1981. På SK-møtet blir det vedtatt at partiet skalarbeide som før med RV. Et mindretall med bl.a. en kjent offentlig talsmann ønsker en brei enhetsliste med SV, framtiden i våre hender osv. Hvordan ville vi reagert dersom denne offentlige talsmannen i mindretallet utnyttet posisjonen sin og pressa gjennom en lederartikkel og andre artikler i KK som oppfordra folk til å stille enhetslister sammen med SV? Alle forstår

14.

at en sånn oppførsel vil vanskeliggjøre hele partiets valgarbeid og skape stor forvirring.

Jeg tør å si om en i sak er enig med SK-mindretallet, vil de aller fleste av oss akseptere at SK flertallet må få avgjøre om en åpen debatt rett før valget er gunstig for partiet eller svært skadelig.

Når S og H forsøker å bortforklare eks-DS-formannens feil og brudd på vedtektene, sågjør de seg til talsmenn for ei linje som kan føre til feil av den typen som jeg har skissert her. Det er derfor jeg mener at denne saken ikke er en liten fille sak eller flisespikkeri.

H. og S oppfatter ikke at har de bagatelliserer en feil som går ut på å se bortfra flertallsvedtak, når de ikke forstår at det er viktig at tillitsmenn blir pålagt å arbeide uegenytlig og hardt også for standpunkter de er uenige i, så argumenterer de for enkeltpersoners vilkårlige tyranni i partiet. Det er ikke demokratisk dersom kamerater som Sigurd i Klassekampen, Rune i Kilde Fane, Knut J. i Oktober, Sæmund F. i Mai eller kamerater som har ansvar for internt arbeid, neglisjerer flertallsvedtak og påbud.

beretninga

Samme type forsvar for eks-DS-formannen klarer H. og S å presentere svært mange ganger i innlegga sine. Om beretninga sier de blant annet: "Det som da gjenstår er kritikken av beretninga. Her skriver DS-formannen at det er "tendenser til overflatisk oppsummering i beretningsutkastet". At det ikke går an å skrive slikt vil sikkert også vi skjønne "når vi bare får tenkt oss om". (sitat slutt).

Dette er en prinsippløs kommentar. For eks-DS-formannen gjør noe mer. Han sier at disse tendensene til overflatisk oppsummering utgjør en trussel mot enheten i partiet. Hvorfor underslår

H. og S. dette? Hvorfor forsøker de å flåse bort det faktum at eks-DS-formannen sjøl har vært med på å stemme for at disse "overflatiske oppsummeringene" skal sendes ut i partiet som et bra grunnlag å starte beretnings diskusjonen på? Når skal han gjøre sjølkritikk for å ha stemt for forslag som etter hans mening ødelegger enheten o partiet?

henry b. saka

I denne saka står påstand mot påstand, men H. og S. har segsjøl å takke for at forsvarret for DS-formannen ramler sammen. I en bisetning sier de "Vedtaket blei gjort etterpå, bare to dager før møtet med Henry B. ble holdt..." Ut i fra at vi stoler på H. og S. ; opplysninger, kan vi slutte følgende: Arbeidsutvalget i distriktstyret avholdt et møte hvor flertallet mener at artikkelen til Henry B. ikke bør komme ut uten at enkelte ukameratlige formuleringer er fjerna eller endra. Eks-DS-formannen er tilstede på dette møtet. To dager etterpå finner det sted et møte med Henry B. Et medlem av DSAU legger fram flertallets syn. Tilstede er også et medlem av SKAU. Videre er eks-DS-formannen til stede. Eks-DS-formannen legger fram sitt syn, mindretallets syn og støtter Henry B. Sånn framstiller H. og S. saka. Dette synes de er helt i orden? Og så kommer de trekkende med et Mao-sitat for å begrunne dette.

Dette er ikke noen glipp. I FFP for mai redegjør H. og S. for sine nye teorier for praktiseringa av den demokratiske sentralismen. De sier:

"PU-vedtaket reiser en viktig debatt: Gjelder regelen om debatt innad enhet utad også for den politiske debatten innad i partiet? Siden det ikke er slått fast særskilte vedtekter for SK, må dette prinsippet også gjelde for avdelingsstyrer. Dersom et medlem av avdelingsstyre har stemt for et vedtak i avdelingsstyret kan han ikke i neste omgang si seg enig år vedtaket blir kritisert av avdelingsmedlemmer. Det eneste han da kan svare er at: "Du har interessante synspunkter - jeg får ta det opp i

styret". Dette er i tilfelle å innføre regler som ikke blir praktisert i partiet i dag, og de bør debatteres. Men problemet er at det mangler takhøyde og klima for slike debatter for tida".

demokrati i partiet

Dette er faktisk en ganske viktig prinsipiell uttalelse. Når det gjelder SK-medlemmer og andre medlemmer med viktige tillitsverv, mener jeg saken er klår. De har å respektere flertallsvedtak og midlertidig underordne seg kollektivet. Alt annet vil være en anarkistisk, småborgerlig oppførsel som virkelig vil ødelegge enheten i partiet, for å bruke et forslitt begrep.

La meg ta dette helt konkret: SK vedtar en plan for arbeidet i 1981. SK er delt nesten i to deler. Mindretallet ønsker en helt annen prioritering. Så er det planlagt en stor møte- og informasjonskampanje i partiet for å legge fram denne planen. Skal da nesten halve SK halov til å polemisere mot den planen flertallet i SK har vedtatt? Det er i realiteten dette H. og S. går inn for. Eller skal mindretallet i SK lojalt forsøke å overbevise partiet om at den vedtatte planen er riktig å må føges?

H. og S. is ideer kan i sin logiske konsekvens føre til at deler av partiet entusiastisk arbeider hardt for å sette ut i livet planen, mens andre deler av partiet gjør det motvillig, nølende eller slett ikke. Når det gjelder SK-medlemmer, må vi forlange mye mer enn det H. og S. forlanger. Det holder slett ikke at et SK-medlem sier: "Du har interessante synspunkter - jeg får ta det opp i styret".

Hva da med et avdelingsstyre. Etter mitt syn er prinsippene de samme, men i ei avdeling er det sjølsagt mulig å tillemppe dem smidigere fordi det er lettere å utvikle det direkte demokrati i ei avdeling. Hva mener jeg med at prinsippene er de samme? Jeg mener at dersom et avdelingsstyre med knapt flertall vedtar å starte en innsamlingskampanje til de streikende bryggearbeiderne i Gøteborg, så skal mindretallet

i styret også arbeide for å få denne kampanja så slagkraftig som mulig, sjøl om de er i mot det. Det kan ikke være riktig at et styremedlem baktaler et flertalls vedtak i styret overfor enkeltmedlemmer og på den måten direkte eller indirekte undergraver flertallets vilje. Dette er ikke demokrati. Det er småborgerlig individualisme som hindrer partiet fra å bli slagkraftig.

I ei avdeling kan et styremindretall forlange å få tatt opp saka på neste styremøte, eller de kan forlange å få innkalt avdelingsmøte om saka. Vedtektene sikrer dem rett til dette. Og på et avdelingsmøte er sjølsagt ingen bundet av taushetsløfte eller lojalitet til et styre. For et avdelingsmøte er en høyere instans i partiet enn et styremøte. Derfor er avdelingsmøte det rette stedet å fremme uenigheten, og det eneste stedet som fremmer en demokratisk

behandling av uenigheten. For saka vil ikke bli behandla demokratisk og allsidig; dersom ikke begge syn i styret legges fram.

Når H. og S. sier at dette ikke er regler som blir praktisert i partiet, stusser jeg. Betyr det at disse reglene ikke blir praktisert i distriktsstyret? Og H. og S. er dere villige til å kjempe for at disse reglene virkelig blir praktisert i partiet i framtida?

Mangeårig medlem

TIL DEBATTEN OM PUs VEDTAK OM FRAKSJONISME

Jeg har deltatt på mange partimøter om PU-vedtaket som kritiserer den forhenværende DS-formannen for fraksjonisme. Endel kamerater på disse møtene har kritisert PU-vedtaket og bedt oss trekke det. Dette har de gjort utfra svært ulike argumenter. Jeg vil drøfte disse argumentene her:

en vanlig førstereaksjon var: Nå skal denne kameraten knebles, han skal ikke få forsvare seg. Takhøyden skal senkes i partiet.

Denne reaksjonen godtar jeg. Jeg har ingenting mot at kamerater er på vakt. Men nå, etter noen måneder, må vi slå fast at mistanken var feil. Den forhenværende DS-formannen har ikke blitt knebla, han har vært på mange møter for å legge fram sitt syn. Han skriver i den interne partipressa. Haner ikke blitt utsatt for noen disiplinære tiltak. Takhøyden for menige medlemmer av partiet er ikke senka. Den er vel tvert om høy-

ere enn den noen gang har vært. Praksis har vist at PU-vedtaket ikke betydde innskrenkning av partidemokratiet. Derfor kan vi se bort fra det argumentent.

Et annet argument som har kommet fram er dette: Det var utaktisk av PU å fatta et slikt vedtak i den situasjonen vi er i i partiet.

Dette argumentet tar ikke stilling til om PU-vedtaket var riktig eller ikke, men legger vekt på at det var utaktisk. Dette argumentet må vi komme tilbake til, for først må vi ta stilling til om PU faktisk hadde rett i innholdet eller ikke, så kan vi drøfte om det var taktisk klokt.

Ettredje argument sier at DS-formannen nok hadde brutt vedtektene, men at PU-vedtaket var en overreaksjon.

Kameratene som bruker dette argumentet sier at PU bør trekke vedtaket, men opprettholde kritikken. Dette er ikke mulig. Vedtaket er kritikken. Trekkes ved-

taket, så trekkes også kritikken. Til spørsmålet om overreaksjon:

Ved et vedtektsbrudd er politisk kritikk den mildeste formen for reaksjon vi har. De skarpere reaksjonene er advarsel, tilbake-trekking fra tillitsverv, suspensjon og eksklusjon. PU har uttrykkelig nøydt seg med å vedta en kritikk. Skulle PU reagert mildere, måtte PU simpelthen unnlatt å kritisere kameraten. Noen mildere reaksjon enn den PU har valgt finnes ikke. Alternativet hadde vært å la det skure.

Et fjerde argument er: Det kan godt hende at kritikken er riktig, men det avsporer debatten.

Sjøløst er det en fare for at debatten avspores. Men ansvaret for det må ligge på den kameraten som ikke har brukt sine demokratiske rettigheter til å fremme sitt syn i SK, men i stedet har brukt fraksjonelle metoder for å fremme dem. Det som virkelig avsporer debatten er når en kamerat stemmer for en sak i ledelsen og gjordet motsatte ute i partiet. PU var nødt til å prøve å stoppe denne typen avsporing for å tvinge kameraten til å fremme sitt politiske syn i samsvar med partiets regler.

Et femte argument er slik: Jeg er mot fraksjonsparagrafen. Det må være tillatt å stemme for en sak i ledelsen og gjøre det motsatte etterpå. Deler av eller hele fraksjonsparagrafen må bort.

Dette argumentet er virkelig uholdbart uansett hvordan en ser på det. De som bruker dette argumentet sier i virkeligheten at de landsmøtevedtatte vedtektene kan og skal settes til side uten ei landsmøtebehandling. Dette er fullstendig udemokratisk. Disse kameratene har full rett til å jobbe for å få det neste landsmøtet til å endre vedtektene, så lenge de jobber innfor de vedtektene som gjelder i partiet i dag. Men de kan ikke late som om deres forslag allerede er vedtatt.

Det forrige landsmøtet vedtok våre nåværende vedtekter med

vanlig flertallsvedtak. Disse vedtektene gjelder inntil et nytt landsmøte eventuelt har endra dem, og det er landsmøtets vedtak PU og andre partiorganer har å rette seg etter. Når en kamerat bryter disse vedtektene er det PUs og alle andre partiorganers plikt å reagere på et slikt brudd i samsvar med disse vedtektene.

Et sjette argument er slik: PU-vedtaket beviser ikke at kameraten har brutt fraksjonsparagrafen. PU-vedtaket er tynt. Det inneholder feil.

Dette er utvilsomt det viktigste argumentet. Dersom kameraten ikke har brutt fraksjonsparagrafen må PU-vedtaket utvilsomt trekkes.

Når det gjelder eventuelle feil i PU-vedtaket, så har jeg til nå ikke hørt om annet enn små unøyaktigheter, blant annet i referansen til en artikkel i FFP. Ikke noe av dette er av en sånn art at det røkker ved innholdet i PUs vedtak. La oss derfor gå inn på noen av punktene.

1) KLASSEKAMPEN

I fjor var Klassekampen i en kritisk situasjon. Partiet kjempa for å redde dagsavisen. Oslo-partiet er en så avgjørende del av partiet at dersom partiet her i byen bestemmer seg for å nedlegge avisa, så vil avisa gå dukken uansett hva flertallet av medlemmene mener. I denne situasjonen understreker PU i et vedtak at det er svært viktig at SK får alt det materialet som er nødvendig for å avgjøre avisas skjebne. DS-formannen går på tross av dette tilbake til DS og stemmer for et vedtak om at avisa bør legges ned, på grunnlag av et mye spinklere materiale enn det PU satt inne med og mot et mindretallsforslag som var i tråd med PUs vedtak. Dette forslaget blei framsatt av dem i DS som hadde ansvaret for KK og best greie på avisa.

I ei sak der det var ytterst

viktig at avgjørelser måtte fattes på et mest mulig korrekt og allsidig grunnlag, holdt kameraten tilbake PUS linje overfor DS. Han unnlot å informere om at DS mangla faktisk materiale til å ta standpunkt. Når PU behandler saka stemmer han for at vi ikke har tilstrekkelig materiale, når DS behandler saka på grunnlag av et mye spinklere materiale, stemmer han for at avisabør nedlegges. Dette er å opptre fraksjonelt i forhold til SK og PU. Det bryter med første og annet ledd i fraksjonsparagrafen.

2) PRINSIPPROGRAMMET OG BERETNINGA.

Da forslaget til prinsippprogram (det lyserøde heftet) forelå i SK fatta SK følgende vedtak enstemmig:

- 1) SK binder seg ikke til alle synspunktene i utkastet til revidert program. SK tar ikke stilling til alle detaljformuleringer. Med disse forbeholda sier SK seg tilfreds med retninga i utkastet.
- 2) SK vil legge utkastet til prinsippprogram til grunn for landsmøtebehandlinga av prinsippprogrammet".

Kameraten hadde ingen reserverasjoner og ingen protokollmerknader. Han stemte også for å sende ut beretninga og erklærte seg spesielt fornøyd med SKs definisjon av partikrisa.

Noen måneder etterpå hevdet han på lederplass i Oslo-partiets interne blad at "det svære omfanget av prinsippprogrammet og overflatisk analyse i beretninga" er to av flere saker som truer partiets enhet og som "skyver andre, rette oppfatninger hos ledelsen tilbake".

Hvordan kan et dokument som han har erklært seg "tilfreds med retninga i" "true partiets enhet"? Er ikke dette å stemme for ei sak i ledelsen og si det motsatte etterpå?

Sett at et enstemmig fagforeningssstyre vedtok et forhandlingsmandat til forhandlingsutvalget. sett at et styremedlem så gikk ut

blant medlemmene og påsto at dette forhandlingsmandatet truet foreningas enhet. Ville ikke det vært fraksjonelt?

Den tidlige DS-formannen er i særlig grad å kritisere fordi han var hemmelig medlem av SK. Han misbrukte SKs tillit ved å opptre i den interne partidebatten som om han ikke hadde noe ansvar for vedtaket han sjøl hadde vært med på å fatte. Dette forholdet virker i skjerpande retning i forhold til PU-vedtaket.

3) GÅ BAK RYGGEN

På møtet mellom SKAU og DSAU i desember var det enighet om at SKAUS sjølkritikk lagt fram ved undertegnede var et godt grunnlag for større enhet. det var enighet om at de to formennene skulle drøfte det videre opplegget for diskusjonene mellom SKAU og DSAU. I slutten av desember/begynnelsen av januar hadde vi to møter der vi diskuterte problemene i Oslo-partiet. Ikk i noe tilfelle ga eks-DS-formannen noe varsel om at han ville rykke ut mot meg og mot SK-vedtak i januar FFP. Dette strider mot avtalen om at vi skulle legge opp den videre diskusjonen i fellesskap og det er å gå bak ryggen på ledende organer. Dette bryter også helt klart med vedtektenes § 5 og 6.

4) MINDRETALLET ER UNDERORDNAD FLERTALLET

Det er enighet om at DSAU vedtok å kreve av Henry B. at han skulle omarbeide et innlegg slik at han fjerna ukameratslig stil. Det er uenighet om vedtaket alt ble fatta i desember eller først i januar. Men det er enighet om at det i hvertfall ble fatta før et møte der vedtaket skulle forklares for Henry B. j. På dette møtet stilte den daværende DS-formannen og polemisererte mot flertallsvedtaket i DSAU. Dette hadde han ingen rett til etter vedtektenes. Sjøl en formann må bøye seg for styreflertallet og sette flertallsvedtak ut i livet.

Eks-DS-formannen hadde ikke bedt om å få legge fram sitt mindre-tallssyn. Derfor opptrådte han fraksjonelt da han gjorde det.

I mai FFF viser kameratene S og H at de ikke har skjønnet dette prinsippet i vedtektene. De viser til forholdet mellom et lagsstyre og et lagsmøte, og mener at PUs linje betyr at et styremedlem som er nestemt i styret ikke skulle ha rett til å reise saka på lagsmøte. Dette er en total misforståelse. Lagsstyret er valgt av lagsmøtet. Derfor kan sjølsagt uenighet i styret reises på lagsmøtet, akkurat som lagsmøtet kan velge nye folk til styret. Men det er et helt annet forhold mellom SK og DS. SK er valgt av landsmøtet og ikke av noe DS. Et SK-medlem kan ikke automatisk gå ut og propagandere ei mindretallslinje overfor DS eller overfor enkeltmedlemmer. Om vi følger S, V og H vil vi tillate mange sentra og gjøre AKP(m-l) til et slags SV-parti.

RIKTIG KRITIKK, MEN TAKTISK UKLOK?

Etter mitt syn er de nevnte bruddene på vedtektene så klare at PU hadde full dekning for å kritisere kameraten for fraksjonisme. Da er vi tilbake til spørsmålet: var det taktisk klokt?

Det er ingen tvil om at PU-vedtaket har fått en del negative virkninger. Diskusjonen om det har tatt tid fra den politiske diskusjonen om linjer. Mye av debatten har blitt vanskelig for nye partimedlemmer og for dem som har vært utenfor problemene i Oslo-partiet. Men vi kan ikke avgjøre om PU-vedtaket var riktig ved å se på de negative virkningene alene. Hadde PU noe valg? Kunne PU fortsette å se gjennom fingrene med de stadig klarere bruddene på vedtektene? Kunne PU godta at SK-vedtak settes til side av enkeltmedlemmer i SK? Jeg kan ikke se at PU hadde noe valg. Alternativet hadde vært å gradvis oppheve vedtektene og tillate framveksten av flere sentra i partiet. Hadde PU valgt en slik kurs for å unngå kort-

siktige problemer, ville de langsiktige skadevirkningene på partiet ha vært uopprettelige.

Pål S

DETER POLITISKE SKILLINJER DET DREIER SEG OM!

Kameratene H, S og V har påtatt seg rollen som advokater for den tidligere DS-formannen. De har uttalt seg skråsikkert om at den tidligere DS-formannen ikke har fraksjonert" osv. Denne diskusjonen skal jeg ikke følge opp her, men bare henvise til juni/TF der SKAU redegjør for kritikken av Ex-DS-formannen for fraksjonisme.

Det jeg vil ta opp her, er kameratene SH/AS sine forsøk på å begrunne sitt forsvar av den tidligere DS-formannens vedtektsbrudd med "linjer" og politiske argumenter.

Etter mi oppfatning er SH/AS sin motstand mot PU-vedtaket i hovedsak ideologisk begrunna: Uansett hvor mye ubestridelige fakta det blir lagt på bordet til dokumentasjon for eks-DS-formannens fraksjonisme, så vil kameratene SH/AS ha vansker med å trekke en åpenbar konklusjon. Grunnen til dette er ganske enkelt den at de vedtektsbrudda den tidligere DS-formannen er kritisert for, etter deres mening slett ikke er fraksjonisme!

Det er bra at det kommer fram nå, for det er spørsmålet om hva slags politikk partiet skal bygge på striden gjelder. Kameratene SH/AS sine utlegninger av den demokratiske sentralismen i mai/FFF viser dette.

DEMOKRATISK SENTRALISME

Vi har ulikt syn på den demokratiske sentralismen, og dermed hva slags parti vi skal ha og hva hensikten med dette partiet skal være.

Kameratene SH/AS legger fram et syn på den demokratiske sentralismen, som etter mi oppfatning er

feilaktig og høyreorientert. I forrige FFP skriver de bl.a. :

"PU-vedtaket reiser en viktig debatt: Gjelder reglen om debatt innad og enhet utad også for den politiske debatten innad i partiet? Siden det ikke er slått fast særskilte vedtekter for SK, så små dette prinsippet også gjelde for avdelingsstyrer. Dersom et medlem av avdelingsstyret har stemt for et vedtak i avdelingsstyret - kan han ikke i neste omgang si seg enig når vedtaket blir kritisert av avdelingsmedlemmer. Det eneste han da kan svare , er at: "Du har interessante synspunkter - jeg får ta det opp i styret". Dette er i tilfelle å innføre regler som ikke blir praktisert i partiet i dag, og de bør debatteres."

Jeg innrømmer at jeg måtte gni meg i øya både en og to ganger, da jeg leste dette i FFP. Men ettersom kamerater i DS i landets største partidistrikt sikkert kjenner elementære prinsipper i marxist-leninistisk organisasjonsteori, må vi gå ut fra at kameratene SH/AS har et gjennomtenkt alternativ til disse prinsippene. De er ganske enkelt uenig i at vedtak fatta i ledende organ på alle nivå (SK, DS, avdelingsstyre) i partiet, uansett om det gjelder eksterne eller interne forhold, skal være bindende for det enkelte styremedlem.

At de påstår at dette er å "innføre regler som ikke praktiseres i partiet i dag", kommer dermed i et svært merkelig lys. I vedtektenes § 5 står det: "Hele partiet må strengt underordnes seg en gjennomført og enhetlig disiplin: den enkelte er underordnet organisasjonen, mindretallet er underordnet flertallet, lavere organer er underordnet høyere og hele partiet underordnet sentralkomiteen."

Vedtektene slår fast, uten rom for tolkning, at et ledende organ kan fatte flertallsvedtak som er bindende for det enkelte styremedlem. Å påstå at en slik praksis innebærer "nye regler i partiet" er tullprat.

Jeg aksepterer at kameratene SH/AS er uenige i disse reglene. De har rett til å fremme forslag for landsmøtet at de avskaffes.

Men til det eventuelt er skjedd, er det min, SH, AS, Ex-DS-formannens og alle andre partimedlemmers plikt å følge dem!

H/ /SC STÅR FOR EI LINJE OM AT DEN ENKELTE ER OVERORDNA PARTIET OG AT LAVERE ORGAN ER UNDERORDNA HØYERE!

H/ /SC er svært opptatt av det enkelte styremedlems rettigheter, men ikke særlig opptatt av hvorfor vi trenger ledende organ på ulike nivå i partiet.

La oss se på åssen det etter vedtektene skal være i partiet i dag, og sammenholde det med hva SH/AS skriver.

Styret i partiavdelinga kan i følge vedtektene, og det er gudskjelov vanlig praksis i partiet i dag, fatta vedtak som de enkelte styremedlemmene plikter å sette ut i livet overfor avdelingens medlemmer. Dette kan gjelde organisatoriske spørsmål, planspørsmål, taktikk eller politiske linjespørsmål.

Dersom et styremedlem er uenig kan han ikke gå ut til medlemmene å motarbeide vedtaket. Spesielt ille er det om han stemmer for vedtaket tross uenighet, og etterpå går ut å prakter om "det råtne vedtaket til styreflertallet". Da er det fraksjonisme.

Det vår kamerat skal gjøre i et slikt tilfelle er lojalt sette vedtaket ut i livet. Samtidig kan han anke avgjørelsen til SK og be om å få det omstøtt. Det vanligste er at han tar opp saka på medlemsmøte i avdelinga, som er nærmeste overordna organ. Her må han prøve å få flertallet til å støtte sitt syn, og eventuelt vedta at styreflertallet tok feil.

Sånn er reglene og praksisen i partiet i dag, ikke sånn SH/AS forsøker å framstille det.

Akkurat samme regler gjelder for SK. Viss SK fatter et vedtak som det enkelte SK-medlem plikter å føre ut i partiet, har ikke noe SK-medlem rett til å motarbeide det. Er vedkommende uenig, må han ta dette opp med Landsmøtet (SKs overordna organ).

Kameratene SH/AS derimot mener at styremedlemmer kan forholde seg til vedtak som de vil. De ønsker å innføre er prinsipp om at den enkelte er overordna partiet, og det organet de er valgt til. Etter deres syn kan et styremedlem forholde seg til vedtak akkurat som det sjøl ønsker. Hva er konsekvensen av dette? Ethvert styre vil bli redusert til "råd", som kommer sammen for å høre hva representantene for ulike fraksjoner, klikker og enkeltpersoner måtte mene. De vil være uten makt til å sette evt. vedtak ut i livet, sjøl om et mindretall skulle være uenige. Dette ville bety å redusere partiet til en prateklubb og erstatte partidemokratiet med klikkvesen. Samtidig ville all sentralisme og handlekraft bli avskaffa.

Et sånt parti ville bli uegna til å lede noen revolusjon, uegna til noen som helst form for illegalt arbeid osv.osv. Et sånt parti ønsker ikke jeg. Sånne partier har vi her ilandet fra før!

H /S PÅSTÅR AT PARTIREGLER ER AVHENGIG AV POLITISK ENHET!

Dette er tvilsom påstand. Vi må være enig om endel grunnprin-

sipp: at vi skal ha demokratisk sentralisme, at vi er for revolusjon og proletariatets diktatur og at arbeiderklassen trenger et enhetlig kommunistparti, osv.

Men bortsett fra dette vil det alltid være uenighet i et kommunistparti (vi er nemlig ikke monolittiske). Nettopp fordi vi ikke alltid klarer å bli enige, men likevel er nødt til å stå sammen, trenger vi partiregler og demokratisk sentralisme. Alle må forplikte seg til å holde regla tross uenighet og meningskamp. Dette er elementært. Sjønner vi ikkedette, kan vi like gjerne oppløse AKP(m-l).

Dersom SH/AS sine prinsipper blir innført, vil partiet bygge på liberalisme. Ingen kan forpliktes til noe som helst. Samtidig skal medlemmene i dette partiet være politiske enige! Dette er en utopi. Et slikt parti ville meget raskt gå i oppløsning, eller innføre byråkratisk sentralisme.

På bakgrunn av disse sakene, må SH/AS nå legge fram klare alternativer til den demokratiske sentralismen skal fungere i partiet. Helst vil jeg ha konkrete vedtektsformuleringer og begrunnelser for disse.

Det samme må den tidligere DS-formannen gjøre, som har gitt uttrykk for lignende ideer. Det er slik politisk debatt vi trenger nå.

ANDERS

TO SETT REGLER, ETT FOR SKAU OG ETT FOR ANDRE?

I artikkelen "PU, dere må trekke vedtaket!" (ffp/april) stilte jeg sammen med Asbjørn E spørsmålet: "Vi er nødt til å spørre om det finns forskjellige regler for behandling av mottagelser i partiet, ett sett for DS-formannen, og ett sett for sentralen?"

I sammennummer av FFP hadde ex-DS-formannen en artikkel "del-svar på kritikk" der han forges prøvde å sitere noen SK-vedtak og en skriftlig polemikk fra kamerat i SK. I stedet for sitat kom setning av denne typen: "Her følger 44 manuslinjer som foreløp-

pig ikke kan trykkes", samt en hale "kommentar om dokumentbehandling og org.praksis på oppdrag fra SKAU H". (dokumentene ble firgitt i FFP mai). Fra HS hale siterer jeg: "Det at det er starta en stor partidiskusjon har ikke gjort oss mer liberale i omgangen med elementære organisasjons prinsipper. Det sier seg sjøl at i det øyeblikket en innfører en praksis med at enkeltmedlemmer offentliggjør eller av andre medlemmers protokollmerknader, så har en knesatt det som et prinsipp som må gjelde alle. Vi frykter at en slik praksis vil gjøre det vanskeligere å opprettholde frispåk 21

i partiledelsen".

I FFP- mai skriver Pål S i artikkelen "kommentar til Sk-vedtaket om problemer i partiarbeidet": Når for eks. eks-formannen i Oslo DS fremmer det synet på SK om at vi kanskje bør stryke Stalin blant de kommunistiske klassikerne og at det har vært brukt for mye vold i tidligere revolusjoner såer dette etter min mening en del av et sånt høyreavvik" og "sjøl påsto han på SK-møtet at det fantes svært mye høyre i det faglige arbeidet uten å dokumentere det".

Tron Ø i skriver i artikkelen "hva mener ex-DS-formannen om partilinja?" "hva eks-DS-formannens stemmegivning var i avstemninga om høyreavviket og videre: "kameraten mener at det kanskje er gjerne å regne Stalin som klassiker".

Sdette får meg til å stille tre spørsmål som jeg gjerne vil ha svar på i dette nummerat av FFP:

- 1) Siterer dere protokollmerknader fra eks.DS-formannen, og er protokollen vedtatt offentliggjort?
- 2) Hvis svaret er nei, siterer dere DS-formannens innlegg i SK-debatt med hans samtykke og godkjenning av rett sitat?
- 3) Hvis svaret er nei, er eks-DS-formannen av en slik karakter at dere i partikampen tillater dere sjøl å bruke metoder mot han som dere ikke kan forsvare og finner lempelig i andre sammenhenger?

Personlig er jeg mye enig i det prinsipielle innholdet i Hs kommentar om dokument bruk. "hvem sa- hva-hvor- og hvorfor - sa - de-det - debatten viser oss hvor lett det er å gjengi samme situasjon med stikk motsatt innhold. Da mye bedre å holde seg til skrevne vedtak. Men jeg er styrka i oppfatninga om at det var rett å stille spørsmålet slik AS og jeg gjorde det i FFP-april.

Svein H

replik til svein h:

Svein F i spør om jeg har offentliggjort Sk-protokoller eller personlige protokollmerknader uten godkjenning. Svaret er at det har jeg ikkegjort. Jeg har referert ett av de viktigste politiske punktene i den tidligere DS-formannens foredrag på SK, der han hevdet at vi kanskje bør stryke Stalin som kommunistisk klassiker og retta angrep mot tidligere revolusjoner fordi de hadde vært for voldelige. Det hersker ingen tvil om at dette er kameratens mening, for han har sagt det samme på møter med partiikamerater i Oslo. Når et medlem av sentralkomiteen går inn for en så vidttrekkende revisjon av partiets linje burde han sjøl ha brukt den pågående partidebatten til å forklare denne linja for medlemmene så de kunne ta stilling til den på demokratisk vis. Jeg vil likevel beklage at jeg refererte til hans standpunkt på SK-møtet, nettopp ut fra ei prinsipiell vurdering som den SH refererer. Jeg burde i stedet ha referert til møter med medlemmer i Oslo, der kameraten har fremma tilsvarende synspunkter. Det som imidlertid er hovedsaka er at den tidligere DS-formannen nå må legge fram den politiske linja si for hele partiet, inkludert ideen om at vi kanskje ikke bør regne Stalin som klassiker. Da vil hele partiet kunne ta stilling til det kameraten står for, og ikke bare det fåtallet som er blitt kjent med linja hans på møter.

Pål S'

"PRINSIPPROGRAMMET - DET ER FARLIG DET"

FRA PPP-RED:

I en artikkel i aprilnummeret av FFP av faglig-Olaf, "svar til Tron Ø", ble understående avsnitt tatt ut. Grunnen til dette var at redaksjonen kort tid før arbeidet med bladet var avslutta, ble oppmerksom på at avsnittet inneholdt en saksopplysning som redaksjonen ikke så det som mulig uten videre å sette på trykk. På grunn av tidsnød ble dette gjort uten at det ble tatt opp med artikkelforfatteren. Redaksjonen har etterpå tatt dette opp med han. Kameraten klaga over avvjærelsen, over at det uansett var unødvendig å ta ut hele dette avsnittet av artikkelen, og over at viktig poeng i polemikken hans dermed falt ut av artikkelen.

Sjøl om han har sagt seg uenig i redaksjonens begrunnelse, har han likevel gått med på å endre avsnittet i samsvar med redaksjonens ønsker, etter som poenget i avsnittet kan komme like godt fram sjøl om den omstridte saksopplysningen uteblir.

Redaksjonen beklager at dette ble gjort uten at FO var konsultert, og vi vil si oss enig i at artikkelen også ble unødigg hardt barbert i forhold til det som var hensikten.

For de som er interessert i å lese artikkelen i aprilnummeret om igjen: avsnittet som ble tatt ut sto mellom følgende to avsnitt: "TRENGER VI MER FAGLIG POLITIKK?" og "ORD OG HANDLING". Avsnittet lyder:

"PRINSIPPROGRAMMET - DET ER FALIG DET .

Kamerat TØ er ikke bare som SKAU-medlem medansvarlig for prinsippprogrammet og alt som står der om faglige spørsmål. Han har også flere ganger gitt uttrykk for at han fullt ut støttet programutkastet. Også etter at bl.a. en rekke kamerater i FU har kritisert utkastet. På alle vesentlige punkter er utkastet fullstendig feilaktig. Det gir den perfekte teoretiske begrunnelsen for å fortsette den feilaktige nedprio-

riteringa som har vært de siste åra. Argumentene for dette skulle være kjent, bl.a. fra KK.

Men kamerat TØ vil altså at jeg først og fremst skal kritisere en setning i et innlegg fra eks-DS-formannen! Ærlig talt kamerat TØ, jeg synes du gjør det nesten skamplaut lett for deg sjøl når du hopper over utkastet til prinsippprogram og ditt forhold til det. Det dreier seg tross alt om et forslag til AKPs prinsipielle linje for faglig."

SVAR TIL OLAF: JA, JEG HAR OGSÅ STATT FOR HØYRESTANDPUNKTER I FAGLIG POLITIKK.

Kamerat Olaf. jeg sa meg ganske riktig enig i formuleringene i det forrige prinsippprogramutkastet, om faglig-politikk. Jeg har aldri sagt eller ment at det var helt riktig i alle detaljer, men jeg har støtta det i hovedsak. I dag har jeg endra syn på det. Riktignok mener jeg (som kamerat Tor M. sier i Røde Fane, forresten) at der også finns det enkelte saker som kan brukes. Men det viktige er at forslaget var feil.

Arsaka til at jeg tok feil standpunkt i gjør høst i denne saka, var at jeg var påvirkta av en tendens som nedvurderte partiets rolle. Etter diskusjon med andre kamerater innså jeg at dette var feil og kritiserte det. Dette har jeg også sagt til kamerat Olaf. I dag er vi visst enig om det nye forslaget. Han syns det er viktig at alle lesere av Fram For Partiet veit det også. Det er greit. Jeg ønsker ikke å skjule det når jeg har tatt feil standpunkt.

Min feil blei kritisert, jeg blei overbevist og sa det. Jeg kritiserte tidligere DS-formannen i Oslo fordi han sa vi har for mye faglig politikk. Han har aldri innrømt at dette var feil. Han har ikke deltatt i den viktige faglige debatten om et spørsmål som f.eks. dataevolusjonen. Men når jeg (blant mange andre) ville oppmuntre denne debatten i partiet, angrep han meg for det.

Faglig-politikken er vanskelig. Det er lett å gjøre høyre-feil. Jeg har gjort høyre-feil. Jeg ønsker å gjøre opp med dem og slåss mot dem. Kamerat eks.DS-formannen

ønsker, etter min mening, ikke å gjøre sjølkritikk for noen av sine feil og ikke å slåss mot høyrefeil i partiet heller.

Tron Ø

OSKAR OG OLAF SPRER ØKONOMISME

I Røde Fane nr.1-80 sto det artikkel med tittelen "Dagskampen - et nødvendig onde?". Utgangspunktet for artikkelen var den faglige delen av nytt forslag til Prinsipp-program(rosa). Artikkelen var undertegnet "Oskar".

I Røde Fane nr.2- 80 sto det en debatt om prinsippprogrammet - og artikkelen til "Oskar". (alle bør lese disse artiklene i RF).

Hvorfor er Oskars artikkel viktig? Fordi den representerer ei politisk/ideologisk linje som står i skarp motsetning til marxismen, leninismen, og fordi linja til Oskar har støtte i partiet. Faglig, Olaf sier i Røde Fane nr.2 at artikkelen til Oskar "er til 90 prosent et utmerka og velfortjent slakt av utkastet". (s.25) Siden faglig-Olaf ikke sier noe negativt om det politiske innholdet i artikkelen oppfatter jeg det sann at faglig-Olaf støtter de synspunktene - den linja - som Oskar bringer til torgs.

Disse synspunktene er kort sagt økonomisme. Hva er økonomisme? I "Studiebok fra AKP(m-l) - Faglig politikk, sier Tor M. : "Sånn jeg har skjont Lenin bruker han begrepet økonomisme om ei politisk retning i arbeiderbevegelsen som hevder at den økonomiske kampen er overordna og en forutsetning for andre former for klassekamp." Jeg synes dette er et bra utgangspunkt. Oskar rammes 100% av denne definisjonen. Han skriver: "... dagskampen er det som revolusjonen bygger på ...". Videre: "Dagskampen er nøkkel til det å gjøre revolusjon". "Jeg vil påstå at det en forutsetning for "store" politiske kamper og for det å gjøre revolusjon at massene har denne bevisstheten". (fagforeningsbevissthet). "Å utvilke en slik bevissthet er helt grunnleggende i den faglige jobbinga."

Hva annet enn reinspikka økonomisme er dette?

"Dagskampen er alt", det er Oskars parole. Dette er en grov overvurdering av dagskampen. For det andre er det en grov undervurdering av politisk og ideologisk kamp. Lenin stiller opp disse tre kampformene som "likestilte". Han skriver i "Hva må gjøres": "Engels anerkjenner ikke to former for den store kampen til sosialdemokratiet (politisk og økonomisk), slik som det er moderne å gjøre hos oss, men tre for han stiller den teoretiske kampen på linje med de to første formene". I følge marxismen er det sann at alle tre formene er en forutsetning for revolusjonen.

Når Oskar skal forsvare standpunktet sitt tyr han til "en meningsløshet" for å sitere M. e. Han påstår at all kamp - alle krav - er dagskamp. Lenins paroler i 1917 om "brød - jord-frød", er dagskamp sier Oskar i Røde Fane nr. 2-80 (s.24-25). Snart får vi vel høre at kampen mot EEC, motstandskampen 1940-45 og unionsoppløsninga i 1905 var dagskamp. At dette ikke er leninisme er helt klart. - leninismen er nå engang ikke meningsløs - selv om Oskar måtte mene det.

Bringar dagskampen oss nærmere revolusjonen? Oskar sier det. "...Dersom vi driver dagskampen bra, så blir det ikke så lenge å vente" (på revolusjonen) (RF 1/80 s.34).

Forutsetninga for å gjøre revolusjon er sjølsagt at vi også driver denne kampen bra. Det er alle enige om. Men forutsetninga er at kommunistene driver kamp på alle områder. Lenin sier: "Er det sant at den økonomiske kampen allment er det "breieste brukbare midlet" til å tække massene med i politisk kamp? Det er fullstendig

usant". (Hva må gjøres).

Dagskampen aleine bringer oss ikke ett. skritt videre. England burde være et godt eksempel. Der har arbeiderklassen drevet dagskamp i minst 150 år. Det er oppnådd "synlige resultater", store deler av arbeiderklassen har en utvikla fagforeningsbevissthet. Oskar må jo mene at England er på randen av revolusjon.

Formann i programkomiteen har helt rett når han sier i RF nr.2-80 "Jeg kjenner ingen stor revolusjon der dagskampen har vært den viktigste drivkrafta" (s.24). Riktignok kan dagskampen også spille en avgjørende rolle i en revolusjonær situasjon, men det er unntaket.

Oskar skriver i RF: "For hva er denne type bevissthet? (fagforeningsbevissthet). Noen få stikkord: Tillit til kommunistene... Sjøl-tillit. Solidaritet og samhold. Kunnskaper om fienden (til en viss grad)".

Første delen av dette er det reine sludder. Fagforeningsbevissthet har ingen sammenheng med "tillit til kommunistene". Fagforeningsbevisstheten kan være svært godt utvikla uten at det finns en kommunist i mils omkrets.

Oskar sier også at "vi må utvikle en slik bevissthet". Dette er også mot marxismen-leninismen. Fagforeningsbevisstheten vokser opp av fabrikkgolvet den - av seg sjøl.

Lenin sier "Historia i alle land viser at arbeiderklassen ved utelukkende egen innsats, bare er i stand til å utvikle fagforeningsbevissthet..." Å drive kampe for "å utvikle" denne bevisstheten er derfor i beste fall meningsløst. Problemet er at dersom vi skal gjøre revolusjon må vi stille oss helt andre oppgaver enn "å utvikle fagforeningsbevisstheten". Vi må utvikle den sosialistiske bevisstheten hos arbeiderklassen. "Sosialdemokratiet er foreningen av arbeiderbevegelsen og sosialismen" (Lenin)

I kampen mot høyrefaren i partiet er det viktig å bruke marxismen-leninismen. Det er også

en annen tendens i partiet - å mene at dette er feil. Faglig-Olaf står forei sann linje. Han sier i Røde Fane: "Det er lett å misbruke Hva må gjøres..." Derfor kan ikke Lenins "Hva må gjøres" brukes på samme grunnlag, og på samme grunnlag som han (Lenin) brukte den i Sovjet".

Jeg mener Faglig-Olaf tar feil. Oskar sin linje blei slakta av Lenin i 1902. Les boka og døm. For det andre er det mystisk at Faglig-Olaf sier som han gjør i Røde Fane når han i FFP (april) sjøl bruker Lenins "Hva må gjøres" for å bevise at han har rett. Det er litt av en nyskapning at Lenin er brukbar i april, men ikke i mai, brukbar i juni, men ikke i juli. Eller bruker Faglig-Olaf bare Lenin når han trur Lenin er enig med han? Det er ingen nyskapning. Det er godt gammeldags taskenspill.

Det er viktig å kritisere forslaget til nytt prinsippprogram. Oskar skal ha ros for å ha tatt opp dette. Men en forutsetning for å få et bra program er at vi kritiserer ut fra marxismen-leninismen - ikke ut fra revisjonisme. At Oskar finner mange fiel i Prinsippprogramet er ikke merkelig. Men trenger ikke være kommunist for å klare det.

Medlem grafisk.

SVAR TIL KAME-RAT OLAF

I FFP-mai går kamerat Olaf til et svært sint angrep på meg. Karakteristikkene hagler ned over meg: "Tusk", "tøv", "sjuskete", "forsøpling", osv. mange medlemmer har kritisert oss i ledelsen for feil debattstil. Vi bør lære av den kritikken, det mener jeg at Olaf også bør. Innlegget ditt bærer preg av utskjelling. Jeg ønsker verken blokker eller fastlåst personlig prestisje. Derfor ønsker jeg ikke å svare deg med samme mynt. Jeg ønsker bare å ta opp to ting i debatten mellom deg og meg.

Jeg mener fortsatt at Faglig utvalgs kritikk av partiledelsens grep om faglig er grunnleggende

riktig. Jeg har kritisert deg forikke å nevne en del av de tiltaka vi har tatt for å rette på det. Men det endrer ikke ved hovedsaken. Derfor var det en feil av meg å plassere kritikken av deg under tittelen "uberettiga kritikk" ettersom jeg faktisk mener den er berettiga. Dette beklager jeg, noe jeg også har gjort overfor Olaf personlig.

Videre er Olaf sint fordi jeg angivelig prøver å "dirigere" debattantene innafor ei ramme som jeg sjøl synes er akseptabel ("kritikk på visse vilkår?")

Nei, jeg forsøker ikke å "dirigere noen som helst". Jeg krever ikke at noen skal spille "Keiserens lojale opposisjon" for å få lov til å være med i debatten. Hva er nå dette for noe? Jeg legger fram mine standpunkter i en debatt. Jeg er for eks. uenig med dem som utelukkende retter hard kritikk mot partiledelsen og samtidig ikke tar til aktivt motmøle mot syn som vil svekke partisentralen, legge ned dagsavisa eller tillate fraksjonisme i en eller annen form. Så la oss diskutere disse spørsmåla og ikke snakke om forsøk på "dirigering". Min viktigste politiske kritikk av Olaf i denne sammenhengen er politisk: Jeg synes du har inntatt en sentralistisk holdning i diskusjonen. Ta dagsavisa som eksempel: Jeg er enig i at du har gjort mye bra for avisa, og jeg burde ha nevnt det. Men i den pågående partisriden går du ikke inn i et aktivt forsvar for dagsavisa. Du overlater kampen til andre. Dette mener jeg er en feil. Her forlater jeg en videre debatt om "hvemsa-hvor-når" for at den ikke skal bli en avsporing i debatten.

Kameratlig hilsen Finn S

EN OPPKLARING:

I artikkelen min i FFP-april skrev jeg at SK hadde ønska et så kort og prinsippielt prinsipp program som mulig. Jeg beklaga at førsteutkastet ikke samsvarte med dette ønsket. Her blander jeg korta: Et møte i Politisk utvalg uttrykte disse ønskene på et tidligere tidspunkt. Da første utkastet så lå på bordet på SK-møtet fatta SK enstemmig (inkludert eks-

DS-formannens stemme) vedtak som sa seg tilfreds med retninga i dokumentet og anbefalte at det ble lagt til grunn i de videre partidiskusjonene. Min feil.

FS

kritikk av sentrismen

Fordi jeg sjøl har lett for å bli skarp i formen, særlig skriftlig, kjenner jeg mine egne feil igjen hos andre kamerater. I innlegget sitt mot kamerat Finn S i FFP/mai, gjør kamerat Olaf den samme feilen som jeg sjøl har gjort noen ganger. Hele innlegget bærer preg av å være skrevet i raseri og skjellsordene hagler. Politisk er det dessverre lite å få ut av kamerat Olafs innlegg. Det blir en repetisjon av gamle argumenter. Det som sitter igjen er først og fremst inntrykket av ukontrollert sinne. Det er beklagelig. Det skaper vondt blod og det løser ikke politiske spørsmål. For en gangs skyld vil jeg gjøre den forhenværende DS-formannens ord til mine: "Tell til ti når du blir sinna". Rasende innlegg gjør seg bedre i skrivebordsskuffen enn på trykk.

Når dette er sagt, vil jeg ikke gjøre noe stort nummer av denne feilen fra kamerat Olafs side. Det er først og fremst ment som et råd for hvordan vi skal føre den videre partidiskusjonen. Den viktigste kritikken min av kamerat Olafs innlegg går ikke på formen, men på politikken.

SENTRISME

Kamerat Olaf reagerer sterkt på at kamerat S stiller spørsmål om hva han mener om Klassekampen, om fraksjonisme, om Henry B s innlegg osv. Han oppfatter det som en insinuasjon om at han, Olaf, for eks. skulle være tilhenger av å nedlegge dagsavisa. Det er han ikke, sier han, og han beviser at han ikke er det. La det med en gang være klart: Jeg har aldri mistenkt kamerat Olaf for å ville nedlegge dagsavisa. Han har sjøl gjort en stor innsats for dagsavisa og han har gitt meg og andre mange

eksempler på at dagsavisa har en mye større betydning for vårt faglige arbeid enn det Henry B påstår. Min kritikk går derfor ikke på at Olaf skulle være noen slags hemmelig tilhenger av å nedlegge klassekampen; Min kritikk går på at Kamerat Olaf stiller seg sentristisk. Han går inn for å beholde klassekampen. Men han fører ingen kamp i FFP mot forslaget om å nedlegge avisforslaget er stilt bl.a. av kamerat Henry B. HB vil sjølsagt prøve å vinne flertallet i partiet for sitt forslag. Dersom han lykkes og KK blir nedlagt, kan vi oppsummere Olafs innsats slik: Han var mot det, men hal deltok ikke særlig aktivt i kampen for å hindre det. Dersom vi ved neste tariffoppgjør må spre kamerat Olafs regnestykker og avsløringer som stensilerte løpesedler og ikke gjennom ei dagsavis, så må kamerat Olaf dessverre bære en del av ansvaret. Han overlot til andre å føre kampen for den dagsavisa som kan bringe partiets faglige politikk ut på arbeidsplassene. Dette er sentrisme og det er en politisk feil.

Det blir ikke mindre feil når kamerat Olaf sier i FFP/mai: "Jeg har tildels brukt skarp polemikk mot synspunkter som jeg mener er skadelig og farlige". Han har dessverre ikke brukt skarp polemikk for å bekjempe forslaget om å nedlegge klassekampen.

LEDELSEN

Kamerat Olafs sentrisme gjelder også andre deler av kamerat Henry B. forfatterskap. Kamerat HB har kommet med tildels grove og etterhvert temmelig grove beskyldninger mot partiledelsen. Kamerat Olaf har våken støtta det eller tatt avstand fra det.

Til det kan han sjølsagt si at han ikke er forpliktet til å kommentere ethvert innlegg eller forslag som kommer inn. Men argumentet holder ikke. Kamerat B sier at vi i partiledelsen vil sperre opposisjonen inne på Reitgjerdet og legge dem i reimer. Dersom det er riktig er vi like ille som fascistene i Sovjet, for det er de som bruker sånne metoder. Dette er ikke noe lite spørsmål.

Det er et stort prinsippsspørsmål. For dersom kamerat HB har rett i denne påstanden, så må vi ikke bare styrtes, men også drives ut av partiet. Om HB har rett i sin påstand går det altså ikke an å stille seg sentristisk.

Jeg mener HB tar alvorlig feil. Jeg regner meg sjøl og de andre i partiledelsen som kommunister med en del feil. Dersom dette synet er rett, går det heller ikke an å stille seg sentristisk. Når kommunister blir likestilt med fascistene har andre kommunister plikt til å rykke ut og fordømme slike påstander. Det er et spørsmål om klassestandpunkt og helt grunnleggende prinsipper.

Slik ser vi at sentrismen blir prinsipielt feilaktig i begge tilfeller. Inntil jeg ser at Olaf tar stilling til dette spørsmålet i FFP, må jeg dessverre kritisere han for sentrisme.

Det er også andre prinsipielle spørsmål kamerat Olaf til nå har stilt seg sentristisk til.

Det er kamerater i partiet som har foreslått å innføre fraksjonsfrihet i AKP8m-1). Dette er etter mitt syn et forslag om å likvidere partiet. En stristisk holdning er teoretisk og prinsipielt uholdbar. Kamerat Olafs skarpe penn har uteblitt i kampen mot sånne forslag.

ØKONOMISMEN I PARTIET

Kamerat Olaf viser til et brev fra Lenin til S.I. Gusev i 1905 der Lenin forklarer at det er feil å stille de tre grunnleggende formene for proletarisk kamp opp mot hverandre, nemlig økonomisk kamp, politisk kamp og ideologisk kamp. Han mener at SKAU ved å nedprioritere fagforeningskampen har gjort en teoretisk feil i fht det Lenin sier. Dette kan jeg langt på vei si meg enig i, jfr. min forrige artikkel. Men Olaf blir forunderlig taus når andre partikamerater gjør den motsatte teoretiske feilen, nemlig å sette den økonomiske kampen over den politiske kampen. Henry B.

foreslå å nedprioritere arbeidet med 1.mai, 8.mars, 21.august og partietspropaganda til fordel for løkal og i all hovedsak økonomisk kamp. Når den forhenværende DS-formannen i Oslo ikke nevner behovet for å delta i den politiske kampen i byen, når Oslo DS unlater å lede det parlamentariske arbeid, da kommer det ikke et kritisk ord fra kamerat Olaf.

Denne økonomiske strømminga i partiet går ut på at det skal være spesielt proletarisk å prioritere økonomisk kamp skrythøyt over politisk og ideologisk kamp. Men kamerat Olaf veit at dette er teoretisk feil, nettopp ut fra Engels og Lenin. Likevel tar han ikke til orde mot den økonomiske strømmingen. Dette er og blir sentrisme.

Ellers ser jeg at kamerat Olaf tar meg til inntekt for sitt syn på ex-DS-formannens artikkel i januar. Jeg må bare beklage, men jeg er fortsatt ikke "stort sett enig" i en artikkel som på en nokså klønete måte likestilte meg med Stein Ørnhoj og Carl I. Hagen fordi jeg drista meg til å gå inn for at Oslo-partiet måtte bli vesentlig mer aktivt i den politiske kampen i byen.

Det er detaljer i kamerat Olafs artikkel som kunne friste meg til mer utfyllende kommentarer, men la meg nøye meg med stikkord:

- Ansettelsen av en midlertidig faglig skretar er ikke resultat av møyssommelig strev fra SKS side. Nåvel. Den ansatte kamera-ten er ikke brakt fram gjennom noe strev, men sjøl har jeg strevd med dette problemet i månedsvis uten å finne noen løsning. Olaf veit like godt som meg at det å skaffe en slik kader på kort sikt må skje på bekostning av arbeidet på grunnplanet og mellomplanet. Dette skulle gjøres på et tidspunkt da formannen i Oslo DS mente at alle kaderproblemer i byen skulle løses ved å tilbakeføre folk fra det sentrale apparatet. Hvis ikke Olaf er villig til å gi politisk støtte til linja med å ha et sterkt sentral apparat, kan han

ikke klandre SK for at vi ikke finner kader til et slikt apparat-

-Olaf nevner ei direktivpakke som var uten noe om tariffoppgjøret. Jeg trur nok hele vårt system med direktivpakker bør opp til diskusjon, for det fungerer ikke godt slik det er nå. Men Olaf kunne jo nevnt at SKAU i samarbeid med FU sendte ut ei spesialsending om tariffoppgjøret kort tid etter denne direktivpakka.

-Olaf kommer med påstander om hva SKAU har gjort eller ikke gjort med forberedelser til okkupasjon. Dette poenget må jeg la han ha, for hensynet til partiets sikkerhet forbyr meg å legge fram dokumentasjon på det motsatte. Dette har jeg forklart kamerat Olaf muntlig flere ganger og jeg vil ikke vike på dette punktet sjøl om han nå insisterer på å bringe opp dette spørsmålet på trykk. Det er bedre at folk får et dårlig inntrykk av meg eller SKAU enn at KGB får opplysninger.

Pål S

FAGLIG-OLAF MED FEIL - AKTIG KRITIKK

Tidligere i partidebatten har det vært påpekt tendensef til skyttergravposisjoner og manglende vilje/evne til å forstå motparten. Partiledelsen har blitt kritisert for å unnvike og til og med hindre kritikk av sitt eget arbeid.

Etter min mening er situasjonen nå en annen:

Partiledelsen har gjennom de siste månedene dokumentert større vilje til å kritisere sitt eget arbeid, samtidig med at dem som kritiserer ledelsen har intensivert sine angrep. Mai-nummeret av FFP arter seg som formidabelt stormløp mot partiledelsen med usedvanlig kfracitge og tildels sterkt usaklige innlegg. Mens jeg tidligere syntes for eks. Faglig-Olafsto for en saklig og avbalansert stil som skilte han fordelaktig fra mange andre, blei jeg ikke lite forskrekka over å lese svaret hans til Finns i mai-nummeret av FFP. Jeg har nå lest innlegget til Finn S i april-

FFP flere ganger. Han tar der bl. a. opp en type kritikk som ønsker å gjøre alle problemene i partiet til et resultat av feil i ledelsen og han karakteriserer denne typen kritikk ved tre overskrifter: "Partiledelsen driter i partikrisa". "Partiledelsen driter i faglig politikk". "Partiledelsen driter i demokratiet". I sitt innlegg greier faglig-Olaf å få det til at Finn S. skulle sitere han når han sier "partiledelsen driter i faglig politikk", uten å angi hvorpå sitatet er fra. Så kaller han dette for en "snuskete metode" som "gjennomsyrer hele artikkelen" til S. Og han sier: "Jeg ønsker ingen forsøpling med den metoden du bruker i artikkelen din". Lenger ute kaller han Finn S.'s teknikk for "en forsøpling av debatten" og avslutter hele artikkelen med å si at S.'s innlegg først og fremst må bli husket "som et negativt lærestykke".

Kamrat Olaf: Det kan sikkert sies mye om S.'s innlegg for og i mot. Når det gjelder de konkrete påstandene om sitatfuske, så fatter jeg ikke hvordan du kan hevde det. De tre overskriftene: "Partiledelsen driter i....." skal åpenbart karakterisere et bestemt syn (derfor den like formuleringa og derfor anførselstegn), men verken jeg eller noen andre jeg har hørt hadde den oppfatninga at S. sitere deg, like lite som du eller noen annen skulle være sitert når han skriver "partiledelsen driter i partikrisa". Eller formuleringa: "Hell dem ut på arbeidsplassen"- linja. Også dette er åpenbart ment å karakterisere et syn. Faglig-Olaf står ikke nevnt i den sammenhengen og det er nokså merkelig av Olaf å hevde at S. skaper inntrykk av at faglig-Olaf er sitert. Og enda merkeligere er det å kalle dette en "metode som gjennomsyrer hele artikkelen" til S. La gå at du er hissig og forbanna kamrat Olaf, men dette er ikke sant. Det er rett og slett ikke sant at metodemed feilsitering gjennom-syrer Finn S.'s innlegg.

Så er faglig-Olaf lite fornøyd med innholdet i kamrat

S.'s sjølkritiske behandling av fagligpolitikken. S. går ikke engang konkret inn på det, sier Olaf. Og det er riktig. S. går ikke særlig utførlig inn på innholdet i diskusjonen om faglig politikken. Men var det hensikten med S.'s innlegg? Var ikke hensikten med S.'s innlegg å legge fram sitt syn på hvordan partidebatten bør føres? Slik oppfatta i hvertfall jeg dette innlegget.

Når det gjelder partiledelsens syn på faglig-politikken, så er det tatt opp av Tron Ø. i flere innlegg, av Pål S. og jeg ser også i siste nummer av Røde Fane at prinsippprogramkomiteen har en god diskusjon med bl.a. Faglig Olaf om dette spørsmålet. Når Finn S. i et innlegg ikke har til hensikt å konsentrere seg om det faglige, hvorfor kritiserer du han for det? Partidebatten er jo mye mer enn diskusjonen om faglig-politikken.

Som sa't så oppfatta jeg hoved tanken i S.'s behandling av det han kalte uberettigta kritikk, å markere uenighet med det synet som hevder at partiledelsen "driter i" (er fullstendig uinteressert i) partikrisa, faglig arbeid partidemokratiet. Altså, en ensidig, overdreven og feilaktig kritikk av partiledelsen? Ja, etter min mening er det det (og jeg synes faktisk faglig-Olafs eget innlegg var et eksempel på det) det er et syn som logisk munner ut i mistillit til partiledelsen og ønske om å kaste den. Jeg er enig med Finn S. i at denne tendensen står for ei avsporing i debatten om partikrisa og hindrer en god diskusjon om de viktigste spørsmåla.

HVA DREIER PARTIDEBATTEN SEG OM?

Partidebatten dreier seg ikke bare om ledelsens feil. Jeg ser for meg i hvertfall tre brennende spørsmål eller mer korrekt, problemområder: 1) oppgjøret med feil i ledelsen 2) ei rekke linjekamper om grunnleggende spørsmål ved våre prinsipper og vår politikk

og 3) Hvordan gjennomføre disse kampene og samtidig bevare enheten i partiet (disse tre områdene går sjølsagt over i verandere)

Av disseområdene oppfatter jeg kampen om de politiske linjene og prinsippene som den viktigste for det er den som skal avgjøre hva slags parti vi skal være i framtidi. Skal vi fortsatt være et kommunistisk parti av Lenins type basert på de grunnleggende marxistiske prinsippene. Eller må disse prinsippene revideres, bør partimodellen liberaliseres, bør vi legge større vekt på dagskampen og mindre på politiske propaganda, bør vi erstatte deler av den marxistiske politiske økonomien med Damman-ideer om stand i forbrukerveksten og "ny livskvalitet" osv. Bør vi intensivere eller redusere de politiske forberedelsene til krig og okkupasjon? Er Sovjet imperialistisk - eller noe annet? Etter min oppfatning er det virkelige motsigelser i partiet om disse spørsmåla og jeg mener at det må være i hele partiets interesse at den pågående partidiskusjonen tar ei retning og ei form som gjør en reell diskusjon om disse linjespørsmåla mulig. (Jeg har akkurat lest at det tyske partiet KPD i begynnelsen av mars i år blei nedlagt som et resultat av de indre motsigelsene i partiet, motsigelser som nettopp disse spørsmåla. Det går også fram at en vesentlig grunn til at partiet gikk i oppløsning var mangelen på reell debatt om disse spørsmåla. Jeg mener ikke å sammenlikne AKPs og KPDs situasjoner, de er svært forskjellige, men vi bør merke oss det som er likt: En tendens i mange ml-organisasjoner over hele Europa til å tvile på degamle prinsippene i marxismen, noen snakker om "ei krise i marxismen". I ly av et helt nødvendig oppgjør med dogmatiske feil oppstår en kraftig tendens til revidering av riktige prinsippet).

VIL IKKE PARTILEDELSEN DISKUTERE KRISA?

Hva er det nå som først og

fremst hindrer en god diskusjon om dissespørsmåla? Det har vært hevda at det er partiledelsen som først og fremst hindrer denne diskusjonen, ved å ikke legge fram sitt syn på hva deviktigste motsigelsene består i og ved å "prioritere kampen mot fraksjonelle enkeltpersoner høyere" (sitat fra ex-DS-formannen FFP-april s.11).

Om denne påstanden var korrekt tidligere, så mener jeg den i hvertfall ikke lenger er det nå. Som nevnt i aprilutgava av FFP har partiledelsen vedtatt å starte en partidiskusjon om de politiske motsigelsene i partiet med utgangspunkt i partikrisa. Og i meldinga fra SKAU understrekes det at kritikken av tidl. DS-formannens fraksjonisme vil være en del av partidiskusjonen, men den "vil ikke være formålet med den eller hele innholdet i den". Videre, så bringer TF mai SK sin analyse av den indre politiske situasjonen i partiet med SK sin vurdering av hva som er den største faren i partiet nå, samt en gjennomgang av en del av de viktigste motsigelsene. Etter min mening er det derfor ikke lenger grunnlag for å hevde at det først og fremst er partiledelsen som hindrer den politiske diskusjonen. Tvert i mot mener jeg partiledelsen har gjort tiltak for å legge tilrette for en partidiskusjon.

Så er det blitt hevda at det som først og fremst hindrer en god diskusjon er at partiledelsens opptre som en byråkratisk maktblokk, "som nekter å gjøre sjølkritikk", "klynger seg til makta", "tåler ikke opposisjon" (sitert fra Henry B. s artikkel FFP/april s.40).

Jeg synes det er god grunn til å kritisere partiledelsen for ei rekke forhold, også for ei byråkratisk behandling av parti-problemene. Men å si at partiledelsen ikke gjør sjølkritikk, er påviselig feil. Å si at den ikke tåler opposisjon er også feil: Sjølvden debatten som har pågått temmelig lenge i FFP og partiledelsens initiativ til en brei partidiskusjon om de samme spørsmåla beviser det motsatte.

HANDLER LEDELSEN FRAKSJONELT ?

Når det gjelder påstanden om at partiledelsen opptre som ei maktblokk, er dette et syn som f. eks. også Tor M. har hevdet, som sier at partiledelsens enhetlige opptreden er "fraksjonell" (FFP/mai s.19) og noe av det samme sier faglig-Olaf (FFP-april s.45). Til dette vil jeg si for det første at påstanden om at enhetlig opptreden fra partiledelsens side ikke har noe med fraksjonell handling å gjøre. Når ordet "fraksjonell" (dvs i strid med vedtektene) blir brukt, så ville jeg ønske at de som sier dette faktisk påviser hvordan en enhetlig opptreden fra ledelsen rammes av vedtektenes bestemmelser om fraksjonisme. Et helt annet spørsmål er: Om partiledelsen alltid og i alle sammenhenger opptre med en stemme og på en slik måte at den bidrar til å undertrykke meninger i partiet, så er jeg enig i at det er skadelig og må kritiseres. Men å kalle det fraksjonisme er ikke riktig.

Når det gjelder intensjonene i og innholdet i for eks. Tor M. s påstand om fraksjonell innstilling, så oppfatter jeg (velvillig tolka) dette som en kritikk av den måten beslutningsprosessene i partiet foregår på: Ved at partiledelsen opptre enhetlig overfor medlemmene, så hindrer de en bred diskusjon om depolitiske linjene. Etter min mening kan dette i visse situasjoner være riktig, men det er på ingen måte nødvendigvis slik, og det er framfor alt sjelden den avgjørende grunnen til at diskusjonen ikke er åpen og bred. Som vesentlige forutsetninger for en god, åpen og bred diskusjon ser jeg først og fremst behovet for fostring, skoling, politisk utvikling av medlemmene. Dernest at diskusjonen blir ført på en kameratslig måte, i samsvar med vedtektene og i en ånd som gjør at kameraten distig tør å legge fram sitt syn. Men jeg synes det er forbausende at alle dem som kritiserer partiledelsen for å opptre som ei maktblokk og hindre partidemokratiet, overhodet ikke legger vekt på dette med

fostring og skoling i den pågående diskusjonen.

Spørsmålet om partiledelsen skal opptre utad med ett eller flere syn er avhengig av situasjonen og nettopp i en situasjon som er kritisk for partiet, enten det skyldes forhold som ligger utafor eller i partiet sjøl, så mener jeg det av av aller største betydning at vi har en enhetlig og samla partiledelse. En splitta ledelse vil alvorlig svekke dens evne til å styre diskusjonen i partiet og styre de kampene vi står overfor. (etter min oppfatning er dette spørsmålet om ledelse og partidemokrati et av de viktige linjespørsmål vi står oppe i nå, og en del av de innlegga som har tatt opp dette spørsmålet (bl.a. ønsket om at ledelsen skal stå fram med flere syn) mener jeg uttrykker objektivt ei linje som fremmer ultrademokrati, undergraver ledelsen og undergraver det kommunistiske partiet som en kamporganisasjon).

HVA HINDRER EN GOD DISKUSJON. AKKURAT NÅ?

Tilslutt: det som etter min mening i øyeblikket utgjør den største hindringa for en god partidiskusjon er mangel på respekt for de relevante punktene i vedtektene, og den nevnte tendensen til å fremme ensidig, overdreven kritikk og feilaktig kritikk av partiledelsen. Denne tendensen, som jeg har sagt en del om, truer alvorlig å undergrave partiledelsens autoritet, noe jeg ser som ytterst uheldig i den nåværende kritiske situasjonen.

Når det gjelder vedtektene så kan jeg slett ikke slutte meg til følgende av Henry B. (april/FFP s.40): "Det ville sjølsagt være en fordel om også sentralen var villig til å vise en del romslighet og toleranse overfor opposisjonen, men PU-vedtaket om DS-fomrannens "fraksjonisme" gir liten grunn til håp om det".

PU-vedtaket ~~deide~~ seg om en kritikk av DS-formannen for brudd på vedtektene. Denne kritikk-

en kan en være enig eller uenig i. Det er også slått fast i den ovennevnte meldinga fra SKAU at dette spørsmålet er en del av partidiskusjonen. På samme måte står organisasjons prinsippene og den demokratiske sentralismen til debatt. Men det er åpenbart at det ikke er det Henry B. tenker på. Hans ønske om større romslighet og toleranse "gjelder åpenbart håndhevinga av de gjeldende vedtektene i den nåværende debatten.

Men det er klart atnoen som helst form for "toleranse og romslighet" i forhold til vedtektene ikke minst i den nåværende situasjonen ville skape fullstendig kaotiske forhold og uten tvil føre til splittelse på kryss og tvers. I dette HB sitt ønske kommer dessuten en manglende tillit til at medlemmene skal være

i stand til å diskutere og ta stilling til de spørsmåla partidiskusjonen reiser innafor de organer og fora som vedtektene bestemmer.

Og endelig ser jeg HB sin karakteristikk av partiledelsen som en maktblokk som må kastes, og ønsket om "toleranse og romslighet" for opposisjonen som ei linje som i sin konsekvens går ut på å sette en annen maktblokk - på tvers av de vedtektsfesta organisasjonslinjene- opp mot partiledelsen, og hvis han skulle nå fram med dette synet i partiet, da er det slutt med AKP.

Per

SVAR TIL ARNE J

FRA HENRY B

Jeg ser i FFP/april at jeg har rota meg opp i en diskusjon med Arne J. faglig journalist i Klassekampen. Han mener jeg joker gift når jeg vil nedlegge Klassekampen som dagsavis. I det samme innlegget leverer han endel kritikk av SKAU som jeg er mye enig i, men vil ikke gjøre det uten samtidig å ta skarpt avstand fra meg.

Viktigere enn dette, synes jeg, at Arne J. faktisk er sinna på meg på et annet og helt feilaktig grunnlag. Han tror at jeg har kalt han for en "sosialdemokratisk kontorist" og gitt "de ansatte i avisa og trykkeriet ansvaret for partiets problemer i den faglige kampen, i organiseringa, i det lokale arbeidet..." Det er ikke sant.

Arne J. er journalist og kan skrive. Jeg tror nok han veit at når han skriver de to orda "sosialdemokratisk kontorist" sammen med anførselstegn, så tror folk at jeg, Henry B., har brukt denne formuleringa om han. Men det har jeg jo slett ikke. Det kan hvem som helst sjekke som har FFP/mars! Jeg har ikke satt de to orda sammen i det hele tatt, og

slett ikke brukt dem som betegnelse på redaksjonsstabene i Klassekampen. Jeg syns slike "unøyaktigheter" er vemmelige og unødige. Og trur AJ ved ettertanke kan være enig i det. Jeg kjenner de fleste i redaksjonsstabene i KK personlig og veit de er hardt arbeidende og seriøse kamerater. Jeg ville aldri falle på å si noe slikt.

Heller ikke er det sant at jeg har gitt "de ansatte i avisa og trykkeriet ansvaret" for partiets vansker. Jeg syns jeg har vært usedvanlig klar iallefall på det punktet: Min kritikk for oppbygginga av det sentrale apparatet og avisa har helt og fullt retta seg mot den daglige ledelsen i partiet, mot SKs AU.

Jeg skulle virkelig trudd at en faglig KK-medarbeider var kjent med i alle fall denne problematikken: når en industri går dårlig, er det ikke de ansatte som har skylda. Men jeg skal innrømme at jeg har begått en feil: Jeg har ikke uttrykkelig og grundig avgrenset meg fra alle slike muligheter for fortolkning. Jeg burde innsett at i denne debatten blir allemuligheter brukt for å framstille ting i sitt verste lys, og at de virkelige ansvarlige

i SKAU vil utnytte slike feil til å fortelle alle som vil høre på at Henry E er helt råtten og legger skylda på våre hardt arbeidende partifunksjonærer....Selv om de utmerket godt veit at jeg leggerskylda ene og aleine på dem.

Sigurd Al og Finns S griper denne muligheten til å omgå kritikken av seg sjøl og er "opprørt" (s.) over "politisk skittprat om partikamerater som er ansatt i avisa og trykkeriet" (Al og H). Slik trekker disse dydens voktere oppmerksomheten vekk fra kritikkn av seg sjøl' og prøver å spenne Arne Jø og andre for vogna si. En nokså vulgær manøver, om jeg så må si det. Med kameratslig hilsen Henry Br , giftkoker.

hvem vil slåss for klassekampen?

Henry B benekter i et svar til meg at han i mars-nummeret av FFP beskyldte oss som er ansatt i avsbedriftene og partiapparatet for å være sosialdemokratiske kontorer osv.

Det er bra at HB tar avstand fra sine tidligere skriverier. For det er det han gjør: I mars-FFP skrev du bl.a. dette:

"Sannheten er at vårt nåværende sentrale apparat ikke er for sterkt, det er stort, byråkratisk og sakt, og svært lite innretta på organisasjon, masseagitasjon og massekamp. De som blir ansatt i vårt sentrale apparat er stort sett ikke folk som blir forfremma fra kampen på arbeidsplassene eller andre steder til profesjonelle. Les deres enge Lenin-sitater og ta en tur opp på Ole Devigs vei og tell hvor mange "yrkesrevolusjonære" av lenins type dere finner! Det store bløte mellomgulvet i dette partiapparatet er avis/trykkeriet. Det overdimensjonær, svekker og gir en skeiv utvikling av hele det sentrale partiapparatet. Når SKAU nekter å drøfte slike problemer og istedet vifter med Lenin-sitat og argumenter mot amatørismen, erinnholdet lite Lenin og mye Berge Furre".

Her eri klarteks vi som jobber i avisa/trykkeriet stempla som det

motsatte av yrkesrevolusjonære, som partiets bløte mellomgulv. Du har ganske riktig lagt ansvaret for at vi eksisterer i de jobber vi har på SKAU, men du har også sagt en del om det arbeidet vi utfører, om utvelgelsen av folk osv. som forklarer at både jeg og flere andre kamerater i Ole Devigs vei reagerte ved å ta til motmæle i FFP(Foreløpig har bare mitt innlegg blitt trymt) at du avgrenser deg nå er bra.

Jeg merker meg at du ikke prøver å forsvare en rekke av de politiske standpunktene jeg polemisererte mot i artikkelen din som for eks. at Klassekampen kan erstattes av et daglig tf, at avisa ikke har noen funksjon i kampen på arbeidsplassene o.l.

SALIG MED UKEAVIS?

Du nevnte ukeavisa som et godt alternativ. Til det vil jeg bare si: Ukeavisa klassekampen gikk også med solide underskudd. Ukeavisa Gnistan skriver at de har 300.000 kroner i underskudd i fjor. Dette bare for å vise at ei ukeavis ikke uten videre er det eneste saliggjørende.

SK har registrert at det blåser en høyre-vind i partiet. Og vi i redaksjonen i klassekampen merker denne vinden også blant oss. Lenin har advart mot utvikling av gjerne politiske linjer i det sentrale apparatet. På den bakgrunn forsøker vi nå å reise en politisk kamp mot de avvika vi ser. Vi ønsker å styrke musklene i "mellomgolvet".

Ett av de tiltaka vi prioriterer er å styrke vårt eget salg av avisa. Hva gjør Oslo-partiet her? Hva gjør ds? I dag oppfatter jeg passiviteten i fht dagsavisa som et langt farligere angrep på KKS videre eksistens enn noe annet. Når ble Oslo-partiet sist mobilisert til Klassekampen-salg - jeg mener da tatt opp og diskutert i avdelingene etter initiativ fra DS? Når gjennomførte DS sist en organisert arbeidsplasskampanje i Oslo?

Meg bekjent er ikke svare på spørsmålene oppmuntrende. Det er heller ikke svaret på vor mange

av vårt tariffbilag som ble delt ut i Oslo. Det ble spredt flere i Moss.

Det er masse vi kan gjøre for å korrigerer politiske feil og lage ei bedre avis. Uansett- nøkkelleddet er nå at partiet mobiliserer sine medlemmer til å spre avisa.

MISTILLIT?

Henry B. vil helst kaste hele partiledelsen. Han har samtidig sjøl understreka at den faglige kampen må prioriteres opp.

i den forbindelse vil jeg opplyse: For ett år siden ble det oppretta en egen faglig redaksjon i KK etter lang diskusjon med ganske harde motsetninger. Det var Sigurd A. som gikk i spissen for å få til en faglig redaksjon i avisa. Dette har tjent den faglige kampen rundt om, sier nesten alle av våre faglige tillitsmenn jeg har møtt.

A. er en av SKAUs talsmenn. Jeg kan umulig tastilling til gjenvalg eller ikke av hele SKAU.

Jeg ønsker ikke å bygge en kinesisk mur omkring det nåværende SKAU, men vil si meg enig med Tron Ø. i at det er galemtasias å kaste alle de mest erfarne lederne i partiet. Jeg har hittil ikke funnet dekning for at det meste med praksisen deres er feilaktig eller at de er revisjonister. Det forhindrer ikke at det kan være riktig å skifte ut enkeltpersoner.

Ettersom det er stilt som erklært mål å kaste den nåværende ledelsen, vil jeg få opplyse at partiavdelinga i redaksjonen enstemmig har nominert Sigurd i til gjenvalg.

Dermed skuldet være sagt at vi tar skarpt avstand fra Henry B. og også ex-DS-formannens mistillit til det nåværende SKAU. Og je tror faktisk ikke vi tenker på kommando - slik Henry E antyder.

Arne J.

om dagsavisa, grovheter, gramsci, o. fl.

AV HENRY E

Har dubegått en feil, bør du ikke være snauere enn at du innrømmer det og prøver å rette på det. I debatten hittil har jeg forstått at jeg har begått en ganske viktig feil, og jeg skal prøve å rette på den:

Jeg innser at det var feil av megda jeg i januar-FFP i en bisetning i et innlegg som egentlig handla om andre ting krevde dags avisa nedlagt. Det var uriktig av flere grunner: For det første fordi det ikke er rett å slenge fram en slik alvorlig sak i en bisetning uten å levere en argumentasjon. For det andre fordi jeg ikke hadde tenkt gjennom saka grundig sjøl, og fordi jeg heller ikke hadde tilstrekkelig faktisk materiale. For det tredje fordi det avspora debatten og partiets oppmerksomhet fra det jeg var opptatt av å diskutere:

partikrisa og partiets holdning til den. For det fjerde var også sjølve standpunktet om nedlegging feil: som A. /h. viser i april/FFP ville en rask nedlegging skape store problemer jeg ikke hadde tenkt skikkelig på, og bare gjøre vondt verre.

Jeg innser altså at forslaget om nedlegging av dagsavisa var feilaktig, og trekker det hermed tilbake. Det har såvidt jeg veit ikke vinnet noen støttei partiet. Min sjølkritikk retter seg aller mest til kamerater som er enige i mange av mine synspunkter, og som er blitt påtvinget en debatt om dagsavisa mens de ønsket og trengte å ta opp andre ting.

AVGRENSNING

Men denne sjølkritikken har også noen begrensninger. For det første

mener jeg at det var på sin plass at spørsmålet om dagsavisas framtid ble gjenstand for debatt. For det andre mener jeg det er OK, og ikke ytterst "skadelig" at feilaktige syn som finns i partiet blir lagt fram. For det tredje mener jeg det er all grunn til fortsatt å følge dagsavisas med oppmerksomhet, og har stor skepsis til påstander om at den er "redda" for godt. For det tredje opprettholder jeg min kritikk om at partiet er for tungt i toppen og tynt ved rota, og mener det er all grunn til å spørre hvor høyt og tungt og dristig utforma byggverk det går an å bygge på en liten sokkel. Vår linje for partibygging har i stor grad vært et dogme i partiet og lite gjenstand for debatt. Når partiformannen snakker om super-Parkinson (m-l) i sin sjølkritikk i april-FFP, syns jeg det tyder på at ikke alt jeg har skrevet om dette kan være helt usant.

GROVHETER?

Tron Ø kritiserer meg i mai-FFP for å ha vært personlig grov i debatten. Det kan være noe i at jeg noen steder har vært litt hardt i, og jeg ønsker ikke at at jeg har skrevet skal gjøres til noen norm for partidebatten i framtida. Når jeg har valgt å gå såpass hardt ut har det sin bakgrunn i følgende: I høst og mot juletid fikk jeg (i likhet med mange) et sterkt inntrykk av at partiledelsen motarbeidet debatt om partikrisa og årsakene til den. (Det ble snakket om den "såkalte" partikrisa, om krise på noen områder, om at ytre årsaker var viktigst ... osv). St i s intervju i august TF og Ø artikler i KK ga grunnlag for et slikt inntrykk.

Jeg trodde at noen majestetsformånelser og en provoserende og uærbødig form ville skape økt oppmerksomhet, og tvinge dere ut på flatmarka, og holder fast ved at det var på sin plass. Og jeg synes ikke det var bare av det onde at SKAU havna på mottakersida for en gangs skyld, heller! Med andre ord: Ingen

sjølkritikk for formen min. Men samtidig: Jeg ser det i dag er vedtatt avholdt en partidiskusjon og at den skal tillegges vekt. Det synes jeg er bra, og jeg ser dermed ingen grunn til at jeg ikke skal kunne dempe meg ned endel i den videre debatten.

Ø LESER SÅ RART...

Tron Ø kommenterer en del punkter i innleggget jeg hadde under tittelen "Debatten vil ta tid" i april-FFP. Her utlegger han synet mitt på såpass forridd vis at jeg må plage folk med å rette på det for at ikke misforståelsen skal festne seg:

1) TØ trur jeg kritiserer han og SKAU for ikke å bli "mer mottakelig for kritikk". Det er ikke riktig. Jeg kritiserer dem for ikke å tåle opposisjon. Jeg og TØ er politisk uenige, og problemet løses ikke ved at en av oss bøyer nakken, det har TØ rett i. Men dermed er det jo nettopp nødvendig at vi finner en måte partiet kan leve og arbeide på likevel.

2) Jeg trur ikke at TØ ønsker å legge meg i reimer pr. idag, men trur at folk som ikke tåler opposisjon i partiet sitt faktisk vil ende opp med å måtte legge folk i reimer (eller undertrykke dem på annet vis) når de sitter ved statsmakta.

3) om det 3. landsmøtet innkalles og settes lovlig, vil jeg anerkjenne vedtaka og valga av ledelse som lovlige. Det er banalt. Men dette betyr ikke at jeg anerkjenner dem som riktige. Siden det er mye uenighet i partiet i dag trur jeg sikkert det blir umulig for landsmøtet å treffe vedtak og valg som alle etterpå kan anerkjenne som korrekte. Om TØ krever lagt lokk på all debatt om spørsmåla det har vært uenighet om så snart landsmøtet er avslutta, vil det i praksis bety at jeg må sette på meg munnkurv. Oeg oppfatter det lagt på vei som et krav om monolitisk enhet etter landsmøtet. Vi skal stå sammen utad etter landsmøtet, og respektere denvalgte ledelsens fullmakter. Så langt er TØ og jeg enige. Men dersom han krever at jeg skal slutte å slåss

for mine synspunkter internt med de midler vedtektene gir meg, vil det på sikt bety å presse meg ut.

4) TØ snakker om at jeg vil iver eller splitte "partiledelsen." Jeg mener uttrykkelig å ha presisert at jeg snakker om en håndfull folk i den daglige ledelsen (SKAU) som har vært stabil gjennom mange år. Hvorfor være uøynaktig med sånt?

5) TØ klarer tilmed å feilsitere meg om 1.mai. Jeg skreiv i april: "Pr. i dag skjer det de facto en nedprioritering av 1.mai (uansett det som sies om viktigheten) som ser ut til å kunne overgå mine ønsker". Når TØ skal sitere blir dette (i anførsel hos han): "Pr. i dag skjer det de facto en nedprioritering av 1.mai (uansett hva som sies om virkeligheten) som overgår mine villeste forventninger". Er det setteren som har pynta på artikkelen din, TØ, eller hvordan får du ellers slikt til?

CLAUDIN OG GRAMSCI

Jeg trudde Tron Ø hadde lest Fernando claudins bok om Komintern siden den er detav de seinere store verka om emnet, og siden TØ har arbeida med ei bok bl.a. om Komintern og det likna faktisk litt. Han rekker på det, og skal gjerne innrømme en unnskyldning. Likheteene er med andre ord tilfeldige, og jeg har trukket forhasta konklusjoner.

Sett i denne sammenhengen under det meg litt at TØ ikke samtidig avviser mine antydninger om at han har smugla kontroversielle teser av den italienske teoretikeren Gramsci inn i prinsippprogrammet-utkastet uten å gjøre partiet oppmerksom på det. Sånn taushet er nesten rungende, og jeg begynner å tru at det ligger en puddel begravet her. God Sommer!

Henry B

flagligavdeling kritiserer SK

Avdelinga vår som heldigvis erorganisert etter bransje, har diskutert partikrisa og partiledelsens behandling av den.

Partiets planer de siste åra ble sterkt kritisert. At hele partiet skal skifte hovedoppgave fra år til år på den tidligere måten, duger ikke. Vi mener planlegging på len re sikt er nødvendig, f.eks. over en femårsperiode. Dessuten mener vi det fins et kraftig avvik i partiledelsen på spørsmålet om prioritering av det faglige arbeidet. Å rette opp disse to sakene innebærer å rette mesteparten av partiets krefter inn på faglig arbeid, som det hører seg et kommunistisk arbeiderparti.

Det betyr at de faglige avdelingene (og det bør raskt bli fleresom organiseres i bransje) må ha faglig som sin desiderte hovedoppgave. Partiet som helhet bør ha faglig som hovedoppgave (at dette også styrker krisforberedelsene kommer vi tilbake til).

DAGSKAMP OG REVOLUSJON

Mao snakker om å svømme som fisken i vannet og sier i "Sørg for massenes velferd" en del kloke ord nettopp om sammenhengen mellom daglige krav og revolusjon.

Han spør om de kinesiske kommunistene kan slå fienden dersom debare mobiliserer folket til krig, og svarer benektende. Han peker på at de også må ta seg av problemer i folkets dagligdagse liv som mat, husrom, klær, brensel, osv. For oss blir dette saker som lønn, arbeidsforhold, sjukepengar osv. kort sagt dagskrav.

Mao konkluderer med at hvis en gjør et bra arbeid på dette området, så vil folk reise seg og slutte opp om kommunistene i den revolusjonære krigen.

Dette gjelder 100% for oss også. Gjennom å gå i spissen for å løse alle slags nære problemer og behov, blir vi ofte valgt som tillitsmenn. Dette fører - ved bra arbeid - til at vi skaffer oss

sterke posisjoner blant fagforeningsmedlemmene. Partiets anseelse bedres, og vi får oppslutning fra stadig fler om deler av politikken vår.

Hvordan skal vi møte sjokkbølger som krigsutbrudd og tåle andre alvorlige prøvelser uten å ha opparbeida dype røtter blant massene? Hvordan kan vi gro dype røtter blant folk uten nettopp gjennom den type tålmodig arbeid som nevnt over?

SK OG DAGSKAMPEN

Vi har en mistanke om at SKAU di siste åra i praksis har stått nokså fjernt fra disse standpunktene. At dere ikke har gjennomført skikkelige faglige diskusjoner på nesten to år. At dere ikke har oppsummert seinere tids streikekamper, at dere ikke har gjort særlige forsøk på å lede det faglige arbeidet. At SKAU har mottatt viktige dokumenter fra FU som ikke er besvart.

Hva har partiledelsen gjort med idrettsbevegelsen? Hva med hliig, kvinne-, fiskeri- og jordbruksspørsmål?

Kan det ha vært en gjennomgående nedvurdering av dagskampen på alle områder? Det er vårt bestemteintrykk at SK ikke har evna å lede partiet på disse områdene. Beretningsutkastet gir oss heller ingen grunn til å tro noe annet.

De spede antydninger til sjøl kritikk som hittil er kommet kan ikke aksepteres. Vi krever derfor at SKAU legger fram en skikkelig sjølkritikk som virkelig viser at dere mener alvor.

SKAL SKAU HA KLIPPEKORT ?

Mye tyder på at SKAU med sin holdning til opposisjonelle i partiet ikke akkurat fremmer en demokratisk atmosfære. Det virker for eks. som om S syntes det er uhørt å ville avsette ledelsen i partiet. Mener S at SKAU har klippekort på livstid. Selv sagt er det fritt opp til ethvert medlem å kreve ledelsens hode på

etfat om de mener det er grunnlag for det.

Kanskje har det utvikla seg dithen at den fåtallige gruppa i spissen for partiet er heltids-politikere som har sittet der 10-12 år? Vårt inntrykk er at disse har litt for stor tro på seg sjøl, og litt for lite tro på andre partimedlemmer. Kanskje det kunne være gunstig for partiets utvikling at noen ble skifta ut?

Vi mener det er bra, og et tegn på sunnhet at sanne spørsmål stilles. Hvis SKAU synes dette er uhørt - ja, da er vi enda mer skeptiske.

TREKK PU - VEDTAKET TILBAKE!

Ut fra de foreliggende opplysninger vil vi også markere synet vårt på PU-vedtaket. om DS-formannens påståtte fraksjonisme.

Avdelinga fattet vedtak som går utpå at vi er uenige i vedtaket og at det bør trekkes tilbake. Det er selvsagtumulig for oss å gå like grundig inn på dette som innleggene i april-FFP.

Vårt inntrykk er imidlertid at den tidligere DS-formannen hele tiden har spilt med åpne kort. Han har ikke drevet med skitne tricks, men ønsket partiets beste. Saker som PU betrakter som overraskende fra DS-formannens side, har han tydeligvis lagt fram på et langt tidligere tidspunkt (Jfr. innlegg i FFP/avgust79 og DS-vedtak fra samme mnd.)

Den tidligere DS-formannen har helt sikkert begått feil (medvirkende til at FFP-artikler ikke er blitt besvart, ikke lagt fram alle relevante opplysninger på DS-møte???? osv).

Vi tør våge den påstanden at andre ledende folk har gjort brudd på vedtektene, uten de samme konsekvenser. Poenget vårt er at idette tilfellet er nødvendig å ha en viss sans for proporsjoner. Det er sikkert riktig å rette kritikk mot tidligere DS-formann, men å presse han ut fra vervet, som PU i realiteten

gjorde, mener vi er helt forkastelig. Vi frykter derfor at de to har rett som i forrige FFP skrev at vedtaket er fatta for å sette munnkurv på en brysom kritiker.

AVLEDNINGSMANØVER

S. snakker i sitt innlegg i april-FFP om at han akter å fortsette kampen mot fraksjonisme, mot nedlegging av dagsavisa, mot ultrademokrati, for et parti med bedre forankring i arbeiderklassen osv.

Vi har et annet syn enn på hva partidebatten bør dreie seg om, og ser hans innlegg som en avledningsmanøver for å skjerme SK mot kritikk.

Hovedsaken nå er å få en bred og grundig debatt i partiet om de feila som er gjort. Forutsetningen for en skikkelig korrigering er at SK tør å slippe debatten løs, unngår å kripe i skyttergraver og viser bedre evne til å lytte til kritikk fra medlemmene.

PÅ TROSS AV SK-PLANER

Etter en del års jamt og trutt arbeid i klubber og fagforening har avdelinga vår oppnådd en del resultater som bedre lønns- og arbeidsforhold, større tillit til kommunistene, betraktelig styrka partianselse, mange kommunister i tillitsverv osv.

Disse resultatene har vi oppnådd på tross av SK-planer og direktiver om at vi skal konsentrere oss om andre oppgaver. Men andre ord har vi oppnådd en god del resultater fordi vi i stor grad har trosset SKs partiplaner. Vi har mistanke om at dette gjelder også for mange andre faglige avdelinger i framgang. Dette er selvfølgelig ingen ønskelig situasjon, og undergraver den demokratiske sentralismen. Hvor lenge skal vi måtte jobbe på en sann måte?

Når skal vi få et parti som er innretta på arbeiderklassen?

Faglig-avdeling

kommentar til kamerat K

I forrige nummer av FFP ber K. S. om at SK lære av erfaringene fra Kvinnefronten, dvs. kritikk må svares på og tas alvorlig, ellers fører det til langvarige problemer. Så langt er jeg enig med kamerat K.

Fra andre sammenhenger veit jeg også at K. og jeg deler svært mange oppfatninger om hva som bør være en riktig kvinnepolitikk. Men jeg kan ikke følge kamerat K. når hun legger det direkte ansvaret for høyredreininga i kvinnepolitikken på SK. Hun glemmer også at en sjølkritikk forutsetter et minimum av enighet om linja.

Saka er følgende:

- Noen partikamerater mener at AKP(m-l) gjorde en feil da vi gikk inn for at KF skulle være mot Sovjet.

- Noen kamerater mener at AKP(m-l) gjør en feil når vi bruker metodene med partifraksjoner i masseorganisasjoner.

- Noen partikamerater mener at det viktigste ved kvinneundertrykkinga er den ideologiske undertrykkinga og at kampen mot mannens tenkning og holdninger derfor er den viktigste kampen.

SK har verken påstått eller gått inn for noen av disse linjene. Derimot finns det partikamerater som krever at vi skal gjøre sjølkritikk for at vi ikke har gjort det. Den sjølkritikken kommer ikke, fordi vi er prinsipielt uenige i disse politiske linjene. Det er nettopp denne politiske uenigheten i partiet som har gjort det vanskelig å komme fram til en sjølkritikk for feil vi faktisk har gjort. Vi jobber nå med en sann sjølkritikk i samband med beretninga. I den sjølkritikken vil vi ta vår del av ansvaret for "venstre"feil som blei gjort i sin tid og ta ansvaret for at vi ikke har ledet kvinnearbeidet de siste par åra. Men vi vil ikke ta det direkte ansvaret for den

forts.s.40

VEDTAK FRA PARTIAVDELINGER:

helse og sosial:

Vår avdeling har diskutert situasjonen i Oslo-partiet. Vi mener at situasjonen er alvorlig. På denne bakgrunnen vil vi kritisere tidligere DS-formannen for å ha begått fraksjonelle feil. Feil som vi mener er spesielt alvorlig i en tid hvor de indre forholda i partiet er preget av store uløste motsigelser og endel oppløsningstendenser, samtidig som verdenskrig og okkupasjon har rykka nærmere.

I ei slik tid er det viktig med disiplin, at vedtektene følges og at det slås ned på fraksjonisme.

partibedrift:

1) avdelinga finner det godt gjort at DS-formannen har opptrådt fraksjonelt og at det er grunnlag for kritikk mot ham. Vi støtter SKAU for at de kom med slik kritikk.

2) Avdelinga kan ikke gi uforbeholden støtte til PU-vedtaket, medlemmene i avdelinga har forskjellige syn på enkelte punkter i PU-vedtaket.

3) Avdelinga beklager den kampanja som pågår i Oslo-partiet for å konsentrere partidebatten om PU-vedtaket. Det tjener ikke diskusjonen å gjøre dette spørsmålet til et vannskille i debatten.

bolig:

Avdelinga har diskutert motsigelsene i Oslo-partiet. Avdelinga finner det godt gjort at den tidligere DS-formannen er ansvarlig for vedtektsbrudd av fraksjonell karakter.

Avdelinga er sterkt bekymra over at den tidligere DS-formannen ikke på noe punkt har kritisert

seg sjøl for dette. Tvert om har kameraten forsvart og forsøkt å rettferdiggjøre handlemåten sin.

Dette har skada den åpne diskusjonen i partiet, partidemokratiet og partienheten.

I den situasjonen som eksisterer nå, med skarpe og store politiske motsigelser, er det mer nødvendig enn noengang at partiets vedtekter blir fulgt.

bolig:

1. Avdelinga støtter innholdet i PUs vedtak om at ex-DS-formannen har brutt vedtektenes §6 (fraksjonsparagrafen).

2. avdelinga mener at det var nødvendig for SK å reagere mot dette.

3. Avdelinga vil kritisere SK-AU for feil i framgangsmåten. SKAU burde først holdt et møte med ex-DS-formannen hvor han ble informert om innholdet i klagen og om hvilke tiltak SKAU ville gjennomføre og diskutert dette med han. Videre burde DS blitt informert som organ ikke som enkelt-medlemmer.

4. Avdelinga ser det som påtrengende å overholde den demokratiske sentralismen. Den enkelte er underordnet flertallet, lavere organer er underordnet høyere og hele partiet er underordnet sentralkomiteen. Avd. oppfatter H. /S. artikkel i mai-nummeret av FFP slik at de vil godta fraksjoner innad bare det holdes enhet utad. Avdelinga ønsker å slå fast at noe slikt parti vil ikke vi være med i. Avdelinga ber H. /S. presisere om denne tolkinga er riktig.

5. Avdelinga vil erklære at den er helt uenig i Henry B. s linje om å hive partiledelsen. Avd. vil også ta avstand fra hans insinuasjoner om at partiledelsen i en gitt situasjon vill sende folk på Reitgjerdet.

frontavdeling:

Vi protesterer mot PUSvedtak om DS-formannen og fraksjonisme. Pu har brukt fraksjonsparagrafen på den mest snedige og dogmatiske måte og derved har de en stor skyld i at diskusjonen om parti-krisa blir en formal diskusjon i stedet for en reell diskusjon om politiske motsigelser. Fraksjonsparagrafen skal forhindre fraksjoner som kan true partiets enhet. Vi kan ikke skjønne at PUs vedtak at DS-formannen har truet partiets enhet. Derimot er PUs måte å bruke fraksjonsparagrafen for å stemple DS-formannen et skritt for å svekke partiets enhet. Vi kan heller ikke se at PUs vedtak har ført til noen forbedring av Oslos krise.

Henry B. har i FFP reist mange viktige spørsmål og spesielt kritikk av SK. I sitt svar unngår SKAU i det store og det hele konsekvent å ta stilling til kritikken og videreutvikle de politiske motsigelser HB reiser, men hiver løs på HB med alskens anklager og tolkninger. Han blir anklaget for "budd på leninismen" og partifientlighet og slått i hodet med tykke bind og sitater. Vi vil på det skarpeste protestere mot SKAUs måte å svare HB og mener at det er SKAUs ansvar at diskusjonen i dag er blitt så skjerpet som den er, noe vi sterkt vil beklage. Det er SKAUs ansvar å drive fram kritikk og få diskusjonen så konstruktiv som mulig. Dette har ikke SKAU fulgt opp.

fra ffp red:

FFP- red. får en del kritikk av redigeringa av bladet: debatten er prega av "gjengangere", til dels med lange innlegg, og det er vanskelig for nye debattanter å slippe til i spaltene.

forts. fra s.38:

høyredreininga som har skjedd blant deler av kvinnekaderen på slike spørsmål som Sovjet, feminisme, forholdet mellom parti og front osv. Å kreve at vi skal ta på oss ansvaret for disse feila er å gjøre oss til en slags omvendte guder; onde ånder som er over alt og er årsak til alt som er galt, mens andre som gjør feil kan fri seg fra ansvaret for dem ved å peke på SK: det meste vi kan kritiseres for er at vi ikke tidligere og mer resolutt tok opp kampen mot disse feilaktige tendensene. Det gir oss et indirekte ansvar.

Pål :

FFP-red. er ikke udelte enig i denne kritikken. Vi ber om forståelse for at vi er nødt til å redigere bladet. Desiste numrene har mengden av artikler langt overskredet det vi har mulighet til å trykke.

- For det første er det et faktum at deler av debatten i bladet har gått mellom en del enkeltkamerater. Vi ser det som feil å gripe inn i og avbryte sånn debatter, under henvisning til at "nye folk må slippe til". Disse kameratene representerer forskjellige politiske syn i partiet og det er nødvendig at disse forskjellige meningene brytes. I et diskusjonsblad som FFP kan ei sånn meningsbryting bare skje mellom enkeltpersoner, og en sånn diskusjon er i gang.

- For det andre: kamerater som blir kritisert i bladet eller polemisert mot, må gis rimelig mulighet til å svare i spaltene. Dette tror vi det vil være forståelse for.

- For det tredje forsøker vi så godt som mulig å slippe til nye debattanter og problemstillinger i bladet. Men vi har ikke ubegrensa muligheter til dette, og det er også grenser for hvor mange spørsmål som kan settes under debatt på ei og samme tid i spaltene våre.

FFP - RED.